

NOTA VAN TOELICHTING

A. Algemeen

Hoofdstuk 1. Inleiding

De Tweede Kamer der Staten-Generaal heeft ingestemd met de invoering van een Wet gewasbeschermingsmiddelen en biociden. Deze wet vervangt de Bestrijdingsmiddelenwet 1962 en bevat een hernieuwde implementatie van richtlijn nr. 91/414/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 15 juli 1991 betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen (PbEG L 230) (de gewasbeschermingsrichtlijn) en richtlijn nr. 98/8/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 16 februari 1998 (PbEG L 123) (de biocidenrichtlijn).

Met de invoering van de Wet gewasbeschermingsmiddelen en biociden vervallen alle algemene maatregelen van bestuur, ministeriële regelingen en daarvan afhankelijke besluiten die waren gebaseerd op de Bestrijdingsmiddelenwet 1962 voorzover niet in overgangsrechtelijke maatregelen is voorzien. Het onderhavige besluit bevat een geheel vernieuwde indeling van hetgeen in de onder de Bestrijdingsmiddelenwet 1962 bestaande algemene maatregelen van bestuur was neergelegd en voorziet in de delegatiebepalingen die nodig zijn om te voorzien in één vernieuwde ministeriële regeling Regeling gewasbeschermingsmiddelen en biociden. Van de 58 besluiten en ministeriële regelingen onder de Bestrijdingsmiddelenwet 1962 blijven slechts het Residubesluit en de Regeling residuen van bestrijdingsmiddelen bestaan, zij het niet gebaseerd op de Wet gewasbeschermingsmiddelen en biociden, maar op de Warenwet.

Bij de opstelling van de Wet gewasbeschermingsmiddelen en biociden en het onderhavige besluit is nauwkeurig bezien welke onderwerpen op welk wetgevingsniveau geregeld behoren te worden. Zo zullen op basis van dit besluit de meer technische voorschriften in een in voorbereiding zijnde Regeling gewasbeschermingsmiddelen en biociden worden opgenomen. Eerste en belangrijkste uitgangspunt dat bij in deling van het besluit is gekozen is inzichtelijkheid. De indeling van de Wet gewasbeschermingsmiddelen en biociden is ook bij dit besluit gehanteerd, namelijk:

1. het college gewasbeschermingsmiddelen en biociden,
2. de toelating,
3. handel en gebruik,
4. handhaving.

Voorts is van belang dat de Wet gewasbeschermingsmiddelen en biociden geen implementatie is van alle bepalingen van de gewasbeschermingsmiddelenrichtlijn en de biocidenrichtlijn. Deze richtlijnen bevatten namelijk veel bepalingen van zeer gedetailleerde aard die op nationaal niveau in dit besluit of bij ministeriële regeling worden vastgesteld.

Het gaat daarbij niet alleen om de bijlagen van de betrokken richtlijnen, maar ook om de uitwerking van begrippen zoals geïntegreerde bestrijding en juist gebruik.

Hoofdstuk 2. Onderwerpen op hoofdlijnen

2.1. Taken van het College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden en de aanvraagprocedure voor een besluit omtrent toelating

In het wetsvoorstel zijn de taken van het College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden (hierna: college) met betrekking tot de toelating geregeld. In het onderhavige besluit wordt daar een aantal onder de Bestrijdingsmiddelenwet 1962 bestaande taken aan toegevoegd. Zo is het college door de Commissie van de Europese Gemeenschappen aangewezen als autoriteit voor de beoordeling van werkzame stoffen in het kader van de gewasbeschermingsrichtlijn en de biocidenrichtlijn. De taken die daaruit voortvloeien zijn aan het college toegewezen in artikel 2, onderdelen a tot en met d, met uitzondering van basisstoffen die een biocide zijn en biociden op basis van virussen, bacteriën en schimmels. Verder heeft het college de taak voorstellen te doen voor maximaal toelaatbare residulimieten (mrl's) en maximaal toelaatbare risiconiveau's (mtr).

Bij de taken van het college is uitdrukkelijk de taak opgenomen om in het wettelijk gebruiksvoorschrift voorschriften op te nemen (artikel 2, onderdeel g) die voor het betrokken middel uit algemeen verbindende voorschriften voortvloeien. Het etiket behoort immers aan de gebruiker inzicht te verschaffen ten aanzien van alle voor de gebruiker bij de toepassing van het middel relevante informatie.

Het college kan ingevolge artikel 8, eerste lid, onderdeel b, van de wet bepalen op welke wijze aanvragen kunnen worden ingediend en welke voorbereidingsprocedure op grond van de Algemene wet bestuursrecht daarbij wordt toegepast. Het is daarbij nadrukkelijk de bedoeling dat het college beziet of een elektronische vorm van indiening van een aanvraag mogelijk gemaakt kan worden.

In het onderhavige besluit zijn voor beslistermijnen alleen termijnen van orde opgenomen (artikelen 6 en 7). Er is in het onderhavige besluit niet voor gekozen om op grond van artikel 23, vijfde lid, van de wet en artikel 44, vijfde lid, van de wet, nadere regels te stellen voor de juridische gevolgen van beslistermijnen. Er zijn derhalve geen termijnen opgenomen, die louter op basis van overschrijden van een termijn tot een voor de aanvrager negatieve of positieve beslissing leiden, zoals in de Wet gewasbeschermingsmiddelen en biociden in artikel 23, vijfde lid, en 44, vijfde lid, is mogelijk gemaakt. De reden hiervoor is dat een besluit tot toelating een positieve beoordeling ten aanzien van de aanvaardbaarheid van een middel vereist. In het licht van de risico's voor de volksgezondheid en het milieu. Bij een toelating zijn belangen van

derden betrokken die bij een beslissing door een termijnoverschrijding op geen enkele wijze in het besluit zijn meegenomen. Het is dan niet zeker of de risico's voor mens en milieu voldoende in beeld zijn gebracht zoals de gewasbeschermingsrichtlijn en de biocidenrichtlijn vereisen.

Bij de aanvraag worden gegevens geleverd die worden gebaseerd op onderzoeksmethoden die in diverse richtlijnen zijn voorgeschreven. Het gaat om methoden inzake de wijze waarop een onderzoek wordt uitgevoerd, zoals goede laboratoriumpraktijken, en onderzoeksmethoden bij dieren. Het college kan een andere internationaal erkende onderzoeksmethode aanvaarden dan in de betrokken richtlijn is voorgeschreven wanneer de voorgeschreven methode door het college ongeschikt wordt geacht. Het college stelt de Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit en de andere betrokken ministers daarvan tijdig op de hoogte alvorens een besluit te nemen. Hiermee worden voornoemde ministers in de gelegenheid gesteld een besluit te nemen op grond van artikel 14 van de wet.

2.2. Beoordelingsmethoden

Het college bepaalt met behulp van beoordelingsmethoden of aan de toelatingsvoorwaarden van artikel 28, eerste lid, en artikel 49, eerste lid, van de wet wordt voldaan. De beoordelingsmethoden zijn gebaseerd op de uniforme beginselen, de gemeenschappelijke beginselen, de volgens de richtlijnen mogelijke uitzonderingen (zoals agrarische, fytosanitaire, ecologische en klimatologische omstandigheden en specifieke voedingsgewoonten) (zie artikel 8, eerste lid, en artikel 12, eerste lid) en de nadere uitwerking in de diverse door experts van de lidstaten vastgestelde richtsnoeren (zie artikel 8, tweede lid en artikel 12, tweede lid).

Deze richtsnoeren zijn ambtelijke notities van werkgroepen van experts van de diverse lidstaten. Een groot aantal van deze documenten is van procedurele aard en geeft een beleidsmatige interpretatie van de toepassing van de richtlijnen zelf of van uitvoeringsverordeningen van de Commissie van de Europese Gemeenschappen. Deze documenten zijn door geen enkele Europese of nationale autoriteit vastgesteld en hebben als zodanig dan ook geen formeel juridische status. In verband met de rechtszekerheid en de verantwoordingsplicht van het kabinet is het noodzakelijk dat deze documenten op enigerlei wijze een passende plaats in de nationale regelgeving verkrijgen. De regering heeft de intentie om alle richtsnoeren zoveel mogelijk ongewijzigd in de nationale regelgeving op te nemen.

Beoordelingsmethoden die bijdragen aan de doelstellingen van de gewasbeschermingsmiddelenrichtlijn, de biocidenrichtlijn en de kaderrichtlijn water kunnen eveneens bij ministeriële regeling worden vastgesteld. Hierbij kan ook worden gedacht aan een nadere uitwerking van de uniforme beginselen voor het evalueren en toelaten van gewasbeschermingsmiddelen, bedoeld in bijlage VI bij richtlijn 91/414/EEG of de gemeenschappelijke beginselen voor de evaluatie van dossiers voor biociden, bedoeld in bijlage VI bij richtlijn 98/8/EG zoals met betrekking tot het maximaal toelaatbaar risico voor bodem en oppervlaktewater. Ook communautaire maatregelen op het gebied van arbeidsomstandigheden

kunnen aanleiding zijn tot het vaststellen van specifieke beoordelingsmethoden (artikel 8, vierde lid en artikel 12, vierde lid). Voorts zijn er nog uniforme beginselen en gemeenschappelijke beginselen waarvoor nog geen beoordelingsmethode bestaat. Het op communautair niveau ontbreken van een beproefd rekenmodel is onvoldoende argumentatie om niet te toetsen¹. De lidstaat is gehouden op enigerlei wijze aan de uniforme beginselen voor gewasbeschermingsmiddelen of de gemeenschappelijke beginselen voor biociden te toetsen. Bij ministeriële regeling kunnen daartoe op grond van het derde lid beoordelingsmethoden worden vastgesteld.

Bij het ontbreken van nationaal en internationaal aanvaarde beoordelingsmethoden kan het college met een deskundigenoordeel tot een beslissing komen (artikelen 9 en 13). Vooralnog is dit het geval bij een aantal methoden voor de beoordeling of een middel voldoet aan uniforme beginselen voor het evalueren en toelaten van gewasbeschermingsmiddelen, bedoeld in bijlage VI bij richtlijn 91/414/EEG of gemeenschappelijke beginselen voor de evaluatie van dossiers voor biociden, bedoeld in bijlage VI bij richtlijn 98/8/EG zoals onder meer:

1. voor gewasbeschermingsmiddelen:

- voor drinkwater bestemd oppervlaktewater,
- lucht,
- blootstelling van waterzuiveringsinstallaties bij toepassing in kassen en op verhardingen,
- betreding door particulieren van openbaar groen,
- blootstelling van werkenden.

2. voor biociden:

- voor drinkwater bestemd oppervlaktewater,
- lucht,
- maximaal toelaatbaar risico bodem,
- maximaal toelaatbaar risico water,
- blootstelling van werkenden.

Het ontbreken van een (inter)nationaal aanvaarde beoordelingsmethode wil niet zeggen dat het college niet nu al de mogelijke gevolgen van de toelating van een middel voor de betrokken toelatingsvoorwaarde beziet. Het betekent wel dat er nog niet een algemeen uitgangspunt is voor de wijze waarop die toelatingsvoorwaarde gehanteerd moet worden. Er zal van geval tot geval een passende oplossing gevonden moeten worden.

¹ Zie daarover het College van Beroep voor het bedrijfsleven, in haar uitspraak van 19 augustus 2005, gepubliceerd op 25 augustus 2005, in de zaak Vereniging van Waterbedrijven in Nederland (Vewin) tegen het College voor de beoordeling van bestrijdingsmiddelen, LJN: AU1365, AWB 04/37

2.3. Behandeld zaaizaad

Het besluit bevat een aantal bepalingen met betrekking tot de behandeling van zaaizaad met een gewasbeschermingsmiddel. Het betreft de artikelen 10, 17, tweede lid, onderdeel a, 20, derde lid, 21, vierde lid, 22, derde lid.

De behandeling van zaaizaad met een werkzame stof is een handeling voor de bescherming van een deel van een plant en valt daarmee onder de werking van richtlijn 91/414/EEG. Voor de behandeling van zaaizaad met een gewasbeschermingsmiddel is derhalve een besluit tot toelating van dat gewasbeschermingsmiddel vereist.

Aangezien veel in Nederland behandeld zaaizaad niet in Nederland maar in andere landen van de Europese Unie of buiten de Europese Unie wordt gebruikt en in deze landen door andere lokale omstandigheden zelfs met dezelfde beoordelingsmethoden een beoordeling van een aanvraag tot toelating tot een andere uitkomst zal leiden, is het onwenselijk om alle nationale toelatingscriteria onverkort op een aanvraag tot toelating van een middel voor zaaizaad toe te passen. Dit betekent echter ook dat zaaizaad dat is behandeld met een middel dat niet is beoordeeld voor de Nederlandse situatie, niet in Nederland op de markt behoort te komen. Dat geldt niet alleen voor zaaizaad dat in Nederland wordt behandeld maar ook voor zaaizaad dat in andere landen wordt behandeld.

Met artikel 10 wordt een onderscheid gemaakt tussen een beoordeling voor een toelating met het oog op de handel van behandeld zaaizaad naar andere lidstaten van de Europese Unie of landen buiten de Europese Unie en een beoordeling voor een toelating met het oog op de handel van zaaizaad in Nederland. Het college kan immers niet oordelen over aspecten van de toepassing van een gewasbeschermingsmiddel die in een andere lidstaat of een land buiten de Europese Unie aan de orde zijn. Hierbij moet met name worden gedacht aan specifieke nationale agrarische, fytosanitaire, ecologische of klimatologische omstandigheden, nationale dieeteisen of een nadere uitwerking van communautaire maatregelen op het gebied van arbeidsomstandigheden in het betrokken land (zie artikel 10 van richtlijn 91/414/EEG inzake wederzijdse erkenning). Beoordelingsaspecten die in redelijkheid niet in Nederland door het college kunnen worden getoetst worden aan de ontvangende staat overgelaten. In de ministeriële regeling en nog op te stellen beleidsregels zullen deze aspecten worden uitgewerkt. Wij zijn voornemens om op de hierna beschreven wijze te reguleren dat een gewasbeschermingsmiddel kan worden toegepast bij het coaten van zaaizaad voor exportdoeleinden.

Het CTB zal worden opgedragen middelen, ongeacht de werkzame stoffen die zij bevatten, voor zover deze middelen slechts worden gebruikt voor het coaten van zaaizaad, bestemd voor de buitenlandse markt, slechts beperkt te toetsen. Als toetsingsvoorwaarden gelden daarbij slechts dat dit zaaizaad met die coating in het desbetreffende land mag worden gebruikt en dat de productielocatie beschikt over een risico-evaluatie- en inventarisatierapport als bedoeld in de Arbeidsomstandighedenwet 1998 en over in het licht van de gewasbeschermingsrichtlijn

toereikende vergunningen op grond van de Wet milieubeheer en de Wet verontreiniging oppervlaktewateren.

De behandeling van zaaizaad is een vorm van toepassen van een gewasbeschermingsmiddel. Daarom is ook voor de behandeling van zaaizaad ingevolge artikel 17, tweede lid, onderdeel a, een bewijs van vakbekwaamheid nodig. Het voornemen bestaat bij ministeriële regeling op grond van artikel 17, vierde lid, te voorzien in een vrijstelling voor industriële vormen van zaaizaadbehandeling, zoals machinaal coaten.

Voorkomen moet worden dat behandeld zaaizaad na een lichte beoordeling van het gewasbeschermingsmiddel dat wordt toegepast via andere lidstaten alsnog in Nederland op de markt komt. Voorts is het van belang te voorkomen dat in andere lidstaten behandeld zaaizaad in Nederland op de markt wordt gebracht zonder dat de milieu-effecten in Nederland van het product zijn gezien. Om die redenen is in artikel 20, derde lid, een op artikel 24, tweede lid, onder b, Wet milieugevaarlijke stoffen gebaseerd importverbod opgenomen.

Het is verboden zaaizaad te importeren en in Nederland te gebruiken dat is behandeld met een werkzame stof die niet voldoet aan de voor gewasbeschermingsmiddelen geldende toelatingsvoorwaarden. Dit houdt in dat import van zaad met niet in Nederland toegelaten middelen mag, mits dit zaad weer wordt uitgevoerd. Verder moet de aanwezige werkzame stof voldoen aan de toelatingsvoorwaarden uit artikel 28 van de wet, maar hoeft niet per se in Nederland toegelaten te zijn. Ten slotte gaat het uitsluitend over de toelatingsvoorwaarden die betrekking hebben op handelingen die binnen Nederland met het product worden verricht. Met het onderhavige verbod wordt voorkomen dat zaaizaad na behandeling in Nederland voor de export via een U-bocht terugkomt naar Nederland of in een andere lidstaat met een hier niet toegelaten middel wordt behandeld alvorens te importeren. Zaaizaad behandeld door Nederlandse producenten en producenten uit andere landen wordt met dit verbod op dezelfde wijze gezien als in Nederland behandeld zaaizaad.

Om dit verbod te kunnen handhaven en de doorvoer niet te belemmeren is in artikel 21, vierde lid en artikel 22, derde lid, voorzien in bij ministeriële regeling te stellen regels voor gescheiden opslag van zaaizaad dat met een middel is behandeld dat niet in Nederland is toegelaten en de administratie van die opslag.

2.4. Bewijs van vakbekwaamheid

De artikelen 17, 18 en 19 geven een uitwerking van hetgeen in de Wet gewasbeschermingsmiddelen en biociden over het bewijs van vakbekwaamheid is geregeld. De Wet gewasbeschermingsmiddelen en biociden voorziet in een gesloten stelsel van bewijzen van vakbekwaamheid. Middelen die geschikt zijn voor niet-professioneel gebruik zijn vrij verkrijgbaar. Middelen die niet geschikt zijn voor niet professioneel gebruik zijn slechts legaal verkrijgbaar en toepasbaar door personen die over een bewijs van vakbekwaamheid beschikken. Een bewijs van vakbekwaamheid kan de eerste maal worden verkregen op grond

van een getuigschrift van een opleiding die aan bij ministeriële regeling te stellen opleidingseisen voldoet. In de onderhavige artikelen zijn de reeds onder Bestrijdingsmiddelenwet 1962 bestaande vergunningen voor vakbekwaamheid opgenomen. Ondernemers of hoofdverantwoordelijken van een instelling die biociden op een andere wijze dan genoemd in het tweede lid van artikel 17 toepassen zijn vrijgesteld. Dit geldt eveneens wanneer de betrokken ondernemer of hoofdverantwoordelijke opdracht geeft tot het toepassen van een gewasbeschermingsmiddel of biocide aan een bedrijf dat over een geldig bewijs van vakbekwaamheid beschikt of een bedrijfsvoerder in dienst heeft die over een geldig bewijs van vakbekwaamheid beschikt. De ondernemer blijft wel verantwoordelijk voor de gevolgen van het gebruik. De ondernemer is immers volgens artikel 1 tezamen met artikel 76 van de wet de gebruiker.

2.5. Geïntegreerde bestrijding

Bij diverse besprekingen in het kader van het convenant gewasbescherming (Kamerstukken II 2002/2003, 27 858, nr. 39) is uitvoerig overlegd over de wijze van uitvoering van geïntegreerde bestrijding. De regering verwacht met het onderhavige besluit dan ook voor de komende jaren richting te hebben gegeven aan de uitgangspunten voor geïntegreerde bestrijding.

Een van de uitgangspunten bij de toelating van een gewasbeschermingsmiddel is ingevolge artikel 3, derde lid, van de gewasbeschermingsrichtlijn de toepassing waar mogelijk van de beginselen van geïntegreerde bestrijding. Op grond van artikel 29, eerste lid, onderdeel c, van de wet worden de beginselen van geïntegreerde bestrijding bij de toelating betrokken. Het college kan echter niet alle algemene aspecten van geïntegreerde bestrijding bij de toelating in een voorschrift opnemen. In de artikelen 26 en 27 is op grond van artikel 78 van de wet niet bij de toelating maar bij algemene maatregel van bestuur aan deze algemene aspecten invulling gegeven.

Het gewasbeschermingsplan

In het gewasbeschermingsplan geeft de gebruiker aan op welke wijze uitvoering wordt gegeven aan de beginselen van goede gewasbeschermingspraktijken en geïntegreerde bestrijding. De gebruiker kan middelen in voorraad hebben voor die teelten die in het gewasbeschermingsplan zijn genoemd. Daarbij kan onder meer gebruik worden gemaakt van algemene inzichten van beroepsinstanties op het gebied van landbouw over geïntegreerde bestrijding en de uitvoeringspraktijk van gewasbescherming die in een gids voor goede praktijken kunnen worden opgenomen. Een dergelijke gids kan als leidraad fungeren bij de vraag of de gebruiker een serieuze poging heeft gedaan om een gewasbeschermingsplan op te stellen.

Naast de leidraad is in het besluit een voorziening opgenomen voor de vaststelling bij ministeriële regeling van teeltvoorschriften. Gezien de initiatieven die in de landbouwsector zijn genomen om tot een gemeenschappelijke aanpak van geïntegreerde bestrijding te komen zijn er vooralsnog geen voornemens om tot de vaststelling van teeltvoorschriften over te gaan. Het

eventueel vast stellen van teeltvoorschriften zal niet plaatsvinden zonder consultatie van alle deelnemers in het consultatieplatform en de convenantpartners gewasbeschermingsbeleid in het bijzonder.

De administratie

In artikel 26, eerste lid, is voorzien dat een ieder die voornemens is om een gewasbeschermingsmiddel te gebruiken dat niet geschikt is voor niet professioneel gebruik een gewasbeschermingsplan opstelt. Een dergelijke persoon houdt bij in welke hoeveelheden een bepaald gewasbeschermingsmiddel is toegepast (artikel 26, zesde lid). De gebruiker is niet verplicht een voorraadadministratie bij te houden zoals de handelaar of het loonwerkbedrijf op grond van artikel 22, eerste lid, onderdelen b en c. De gebruiker heeft immers alleen een voorraad voor eigen gebruik met het oog op de uitvoering van het gewasbeschermingsplan.

De Europese verordeningen 852/2004/EG en 183/2005/EG

Alle bedrijven die producten vervaardigen voor het voederen van dieren of consumptie door mensen zijn gehouden elk gebruik van gewasbeschermingsmiddelen overeenkomstig communautaire en nationale wettelijke bepalingen te registreren. Dit voorschrift is neergelegd in bijlage I, deel A, artikel II, onderdeel 3, alsmede artikel III, onderdeel 9, onder a, van Verordening nr. 852/2004 van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004 inzake levensmiddelenhygiëne (Pb EG L 226) en bijlage I, deel A, artikel I, onder 3, alsmede artikel II, onder 2, van Verordening nr. 183/2005 van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 12 januari 2005 tot vaststelling van voorschriften van diervoederhygiëne (Pb EG L 35). De volgens deze verordeningen te registreren gegevens zijn niet nader omschreven. De onderhavige regeling is derhalve voor bedrijven die met diervoederhygiëne en levensmiddelenhygiëne te maken hebben een nadere invulling van bedoelde verordeningen. Slechts een beperkt aantal agrarische ondernemingen op onder andere het gebied van bollenteelt en boomkwekerij vallen buiten het werkingsgebied van de bepalingen van deze verordeningen. Alleen voor die ondernemingen is de registratie van het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen een louter nationale uitwerking van artikel 3, derde lid, van de gewasbeschermingsmiddelenrichtlijn inzake geïntegreerde bestrijding.

Uitzonderingen

Er is een aantal categorieën van gebruikers die mogelijk in aanmerking komen voor een vrijstelling van één of meer van de verplichtingen van artikel 26. Er kan daarbij gedacht worden aan de hierna volgende categorieën:

- a. Gebruikers die een biologische productiemethode toepassen volgens het Landbouwkwaliteitsbesluit biologische produktiemethode, hebben op grond van die regeling een registratieverplichting als bedoeld in artikel 26, zesde lid.
- b. Gebruikers met een glastuinbouwbedrijf als bedoeld in artikel 2, onderdeel a, van het Besluit Glastuinbouw die met betrekking tot gebruikte gewasbeschermingsmiddelen voldoen aan het

bepaalde in bijlage 1, hoofdstuk 3, van het Besluit glastuinbouw zullen in de praktijk veelal eveneens voldoen aan artikel 26, zesde lid van dit besluit.

c. Gebruikers in de sector bloembollenteelt die voldoen aan de Verordening PT registratie gewasbeschermingsmiddelen onbedekte teelt bloembollen 2004 indien het Productschap Tuinbouw besluit dat dat deze tijdelijke verordening ook in 2007 en latere jaren van kracht zal zijn.

d. Gebruikers die door middel van een systeem van kwaliteitszorg in de toepassing van geïntegreerde bestrijding voorzien.

Deze bedrijven kunnen bij ministeriële regeling worden vrijgesteld van verplichtingen die uit artikel 26 voortvloeien, omdat deze bedrijven reeds aan vergelijkbare verplichtingen voldoen uit hoofde van andere regelgeving of nader te omschrijven systemen van kwaliteitszorg.

2.6. Toepassing met luchtvaartuigen

Onder de Bestrijdingsmiddelenwet 1962 en de Wet verontreiniging oppervlaktewateren is de toepassing van gewasbeschermingsmiddelen en biociden door middel van luchtvaartuigen vergaand beperkt. De betrokken regelingen zijn: het Besluit luchtvaarttoepassingen bestrijdingsmiddelen, de Uitvoeringsregeling luchtvaarttoepassingen bestrijdingsmiddelen en het Lozingenbesluit open teelt en veehouderij voor zover van toepassing bij luchtvaartuigen. Toepassing met behulp van een luchtvaartuig is onder die regelingen slechts toegestaan op een afstand van 14 meter van een watergang op een perceel met een nader aangeduid perceeloppervlak onder in de regelingen aangegeven weersomstandigheden. Gebleken is dat een toepassing van gewasbeschermingsmiddelen met luchtvaartuigen niet meer nodig is wanneer een gebruiker zijn perceel van een systeem van spuitbanen voor brede banden voorziet. Onder vrijwel alle weersomstandigheden kan in dat geval in een voldoende gewasbescherming worden voorzien. Een systeem van spuitbanen voor brede banden is een goede gewasbeschermingspraktijk die in het licht van artikel 3, derde lid, van de gewasbeschermingsrichtlijn vastgesteld kan worden. Nu het toepassen van gewasbeschermingsmiddelen met luchtvaartuigen nog slechts voornamelijk plaatsvindt bij het gebruik van middelen gebaseerd op de werkzame stof fluazinam in de teelt van aardappelen en de regels die tot nog toe voor luchtvaarttoepassingen zijn gesteld moeilijk handhaafbaar bleken, is in artikel 29, eerste lid een algeheel verbod van de toepassing van gewasbeschermingsmiddelen en biociden door middel van luchtvaartuigen opgenomen. Alleen wanneer de plantaardige productie wordt bedreigd of de toepassing van een biocide met een luchtvaartuig in verband met een niet op andere wijze te bestrijden gevaar nodig is kan in een vrijstelling op grond van artikel 81, eerste lid, van de wet, met toepassing van artikel 38 of 65 van de wet, worden voorzien.

Voorgenomen communautaire maatregelen

Op Europees niveau wordt gewerkt aan het opstellen van een richtlijn voor een thematische strategie voor het duurzaam gebruik van gewasbeschermingsmiddelen (Thematic Strategy on

Sustainable Use of Pesticides). Het concept van deze richtlijn stelt dat vliegtuigbespuitingen alleen toelaatbaar zijn als:

- er duidelijke voordelen aan verbonden zijn;
- er een milieuvoordeel is ten opzichte van andere spuitmethoden;
- er geen andere methoden voorhanden zijn (bijvoorbeeld steile hellingen die onbegaanbaar zijn voor de veldspuit).

Bij toepassing van deze criteria in de Nederlandse situatie is er geen reden om de mogelijkheid van het toepassen van middelen door luchtvaartuigen te laten voortbestaan. Na vaststelling van voornoemde richtlijn zal in Nederland dan ook het toepassen van middelen met behulp van luchtvaartuigen worden verboden.

Gevolgen voor luchtvaartbedrijven

Thans zijn er nog vijf luchtvaartbedrijven in enige mate actief met de toepassing van gewasbeschermingsmiddelen. Deze bedrijven kunnen tot vijf jaar na invoering van dit besluit hun activiteiten voortzetten (artikel 61, eerste lid). Hiermee wordt naar de mening van de regering een voldoende overgangstermijn geboden.

Het verbod op de toepassing van gewasbeschermingsmiddelen met luchtvaartuigen is uitvoerbaar omdat agrarische bedrijven een systeem van spuitbanen geschikt voor voertuigen met brede banden toe kunnen passen. Op deze wijze blijft de akker onder vrijwel alle weersomstandigheden begaanbaar om gewasbeschermingsmiddelen toe te passen. Bij het hanteren van spuitbanen worden bij voorkeur veldspuiten met een werkbreedte van minimaal 30 meter ingezet. Voor minder draagkrachtige bedrijven kan dat financiële problemen opleveren. Echter de eerdergenoemde overgangstermijn van vijf jaar is naar de mening van de regering ook voor deze bedrijven voldoende om op de nieuwe situatie in te spelen.

Het is echter in het licht van de ontwikkelingen op communautair niveau, niet zeker dat deze overgangstermijn voor de volle duur in een mogelijkheid van toepassing van gewasbeschermingsmiddelen door middel van luchtvaartuigen zal voorzien. In artikel 61, tweede lid, is een voorziening opgenomen om de gestelde termijn van vijf jaar om communautaire redenen zo nodig te kunnen beperken.

Hoofdstuk 3. Administratieve lasten, effecten voor het bedrijfsleven, milieu-effecten

In dit besluit is ten aanzien van administratieve lasten niet voorzien in administratieve lasten die niet onder huidige Bestrijdingsmiddelenwet 1962 bestonden en is een tweetal vormen van administratieve lasten verminderd.

De belangrijkste groep van administratieve lasten worden veroorzaakt door de bepalingen inzake het aanvragen van een besluit omtrent toelating van een gewasbeschermingsmiddel of biocide. Een dergelijke aanvraag brengt voor het bedrijfsleven flinke administratieve lasten met zich mee. De omvang van deze administratieve lasten wordt geheel bepaald door de

dossiereisen (zie artikelen 3 en 4) en beoordelingsmethoden (zie artikel 8) die op Europees niveau zijn vastgesteld. Voor zover dit besluit in een specifiek nationale invulling van beoordelingsmethoden voorziet (artikel 8, eerste lid, onderdelen a tot en met c en artikel 12, eerste lid, onderdelen b tot en met d) zijn deze lasten gelijk aan de administratieve lasten die onder de Bestrijdingsmiddelenwet 1962 door het Besluit uniforme beginselen gewasbeschermingsmiddelen worden veroorzaakt.

De regering blijft ernaar streven om de administratieve lasten zo laag mogelijk te houden daarom wordt met het bedrijfsleven overlegd op welke wijze het aanleveren van gegevens in de procedure voor de aanvraag van een besluit omtrent toelating vereenvoudigd kan worden. Het college zal bezien op welke wijze een vorm van elektronische indiening mogelijk gemaakt kan worden. In het kader van de vaststelling van het bestuursreglement op grond van artikel 8, eerste lid, onderdeel b, van de wet en de goedkeuring op grond van artikel 8, tweede lid, van de wet zal dit onderwerp aan de orde komen. Verder worden op Europees niveau afspraken gemaakt over samenwerking bij de beoordeling van dossiers. Naar verwachting zullen hiertoe in de nieuwe Europese verordening inzake het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen bepalingen over worden opgenomen.

Een tweede groep van administratieve lasten wordt veroorzaakt door het systeem van bewijzen van vakbekwaamheid (artikelen 17 tot en met 19). Dit systeem is vrijwel identiek met het onder de Bestrijdingsmiddelenwet 1962 bestaande systeem in het Besluit vakkennis- en vakbekwaamheidseisen bestrijdingsmiddelen. Er is ten aanzien van administratieve lasten een aantal verbeteringen aangebracht. In artikel 18, derde lid, van dit besluit is opgenomen dat een bewijs van vakbekwaamheid automatisch wordt verlengd. Dit betekent dat wanneer een houder van een getuigschrift zijn bijscholingscursussen blijft volgen geen aanvragen meer gedaan behoeven worden. De houder van het getuigschrift krijgt automatisch een nieuw bewijs van vakbekwaamheid. Hiermee vervallen over een periode van vijf jaar 85.000 in te dienen aanvragen. Ook de leges vervallen. Dit betekent een lastenvermindering per jaar van gemiddeld € 355.640,- aan leges en € 98.974,- aan gemaakte uren voor het indienen van een aanvraag.

Een derde groep van administratieve lasten is de inrichting van administraties door producenten, leveranciers en gebruikers met betrekking tot invoer en doorvoer van niet toegelaten gewasbeschermingsmiddelen en biociden en met betrekking tot de handel in en het gebruik van toegelaten gewasbeschermingsmiddelen en biociden. In dit besluit is opnieuw vorm gegeven aan hetgeen onder de Bestrijdingsmiddelenwet 1962 in het Besluit uitvoer bestrijdingsmiddelen, de Regeling administratievoorschriften gewasbeschermingsmiddelen 2001 en het Besluit beginselen geïntegreerde gewasbescherming was opgenomen.

Voor leveranciers van niet toegelaten bestrijdingsmiddelen zijn de mogelijkheden tot invoer en doorvoer verregaand verbeterd. Thans is het niet toegestaan een niet toegelaten middel in Nederland te verhandelen tenzij bekend is aan welke buitenlandse handelaar of gebruiker een

middel wordt geleverd. Om deze belemmering van de handel weg te nemen is gezocht naar een instrument waarmee zowel de handel als de controle op die handel mogelijk wordt gemaakt. Dit is het kettingbeding. Een bijzondere vorm van een beding als bedoeld in artikel 253 van Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek. Een instrument waarmee in het kader van natuurbeheer veel ervaring is opgedaan. In artikel 20, tweede lid, is een voorschrift opgenomen dat ertoe strekt dat ten behoeve van de Staat een kettingbeding wordt overeengekomen dat voldoet aan bij ministeriële regeling te stellen eisen. Met de verplichting aan de eisen te voldoen is de instemming van de Staat met het derdenbeding als bedoeld in artikel 253 van Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek gegeven.

Deze bepaling inzake het derdenbeding komt in de plaats van artikel 2, derde lid, van de Bestrijdingsmiddelenwet 1962 in samenhang met artikel 3, tweede lid, onderdeel f, van het Besluit uitvoer bestrijdingsmiddelen.

Het voorschrift heeft betrekking op de overeenkomsten die handelaren onderling aangaan. Alle leveranciers hanteren algemene leveringsvoorwaarden en standaardformulieren voor de levering van producten aan andere bedrijven. Een kettingbeding ten behoeve van de Staat behoeft slechts eenmalig in deze leveringsvoorwaarden te worden opgenomen of aan de standaardformulieren voor levering te worden toegevoegd. Vervolgens blijkt uit de administratie van de leverancier (artikel 21, eerste lid, onder f) of er sprake is van doorvoer van een niet toegelaten middel. De termijn die voor het administreren van gegevens geldt is verlaagd van tien naar vijf jaar.

In artikel 25 is met betrekking tot loonwerkbedrijven voorzien in een beperkte vorm van voorraadadministratie. Loonwerkbedrijven kopen zelfstandig voor gebruikers gewasbeschermingsmiddelen en houden deze middelen net zoals leveranciers in voorraad. Echter in tegenstelling tot leveranciers passen loonwerkbedrijven het middel op het bedrijf van de ontvanger toe. In de regelgeving onder de Bestrijdingsmiddelenwet 1962 was het onduidelijk wanneer een loonwerkbedrijf aan de administratie-eisen voor leveranciers moet gaan voldoen. Voor loonwerkbedrijven gelden nu in ieder geval met betrekking tot de voorraad dezelfde bepalingen als voor leveranciers met uitzondering van de bepaling dat de verandering in de voorraad steeds moet worden bijgehouden. Voor zover loonwerkbedrijven geen leverancier zijn en gewasbeschermingsmiddelen bij gebruikers toepassen behoeven zij hun voorraad slechts op 1 januari van enig kalenderjaar te administreren. Voor het sluiten van de keten van handel en gebruik is het noodzakelijk dat ook deze handelsstroom in beeld blijft.

Een vierde groep van administratieve lasten zijn gegevens die worden verstrekt in verband met grondontsmettingen. Onder de Bestrijdingsmiddelenwet 1962 werden volgens het Besluit regulering grondontsmettingsmiddelen vergunningen voor grondontsmetting verstrekt. Deze vergunningen komen in dit besluit als zodanig niet meer terug. In plaats van het vergunningensysteem is in artikel 32 een meldingssysteem opgenomen. Dit betekent een

lastenvermindering van € 60.000,- aan leges en € 300.000,- voor de voorbereiding van vergunningaanvragen.

De details van het systeem van meldingen zijn nog niet duidelijk. Thans wordt gedacht aan een systeem dat gekoppeld kan worden aan de perceelsregistratie voor meststoffen. De agrariër zou in dat geval slechts de datum van grondontsmetting en het perceel behoeven te melden. Het lijkt mogelijk om een dergelijk systeem via een website met automatische ontvangstbevestiging in te richten. Bij een dergelijk systeem zullen de administratieve lasten beperkt zijn tot enige tienduizenden euro's uitgaande van de thans 1500 meldingen per jaar in plaats van € 300.000,- aan administratieve lasten voor vergunningaanvragen en € 60.000,- aan kosten voor leges. Bij de op te stellen ministeriële regeling zullen deze administratieve lasten in beeld worden gebracht.

Overzicht van de te onderscheiden administratieve lasten en kosten

Nulmeting Bestrijdingsmiddelenwet 1962	€ 2.275.617,-
Besluit beginselen geïntegreerde gewasbescherming	€ 4.000.000,-

Vermindering administratieve lasten:

1. automatische verlenging bewijs van vakbekwaamheid € 98.974,-
2. grondontsmetting van vergunning naar melding € 275.000,-

waarvan voor het vervallen van de grondontsmettingvergunning € 300.000,- en invoering meldingsstelsel naar schatting € 25.000,- nog nader uit te werken.

Vermindering kosten door afschaffing leges:

- € 100.000,- afschaffen leges verlenging op aanvraag bewijs van vakbekwaamheid
- € 60.000,- afschaffen leges grondontsmettingsvergunningen

Effecten voor het bedrijfsleven

Met uitzondering van het verbod op het toepassen van gewasbeschermingsmiddelen en biociden met luchtvaartuigen (zie daarover hoofdstuk 2) worden geen effecten voor het bedrijfsleven verwacht. Het onderhavige besluit vervangt immers de bestaande regelgeving zonder dat er nieuwe maatregelen genomen worden.

Milieu-effecten

Met het verbod op het toepassen van gewasbeschermingsmiddelen en biociden met luchtvaartuigen (zie daarover hoofdstuk 2) en een verbetering van de handhaving door inzichtelijker wetgeving kunnen beperkte positieve effecten voor het milieu worden verwacht. De effecten zullen niet groot zijn omdat het onderhavige besluit de bestaande regelgeving vervangt zonder dat er nieuwe maatregelen genomen worden.

Hoofdstuk 4. Commentaar maatschappelijk organisaties

De onderhavige algemene maatregel van bestuur is in de voorbereidingsfase meerdere keren besproken met een groot aantal maatschappelijke organisaties, waarbij onder meer gereageerd kon worden op concepten voor dit besluit.

Vervolgens is het concept van de algemene maatregel van bestuur op 30 mei 2006 voor officieel commentaar voorgelegd. Een reactie is ontvangen van:

- de Nederlandse Stichting voor Fytofarmacie (Nefyto),
- de belangenorganisatie voor veredelingsbedrijven (Plantum NL),
- de Land- en Tuinbouworganisatie Nederland (LTO-Nederland),
- de Nederlandse Stichting voor Fytofarmacie (Nefyto),
- de Vereniging gewasbeschermingsspecialisten (Agrodis),
- de belangenorganisatie voor Cultuurtechnische werken en grondverzet, Meststoffendistributie en Loonwerken in de Agrarische sector in Nederland (CUMELA),
- het Platform Biociden,
- de belangenorganisatie voor veredelingsbedrijven (Plantum NL),
- de Federatie Nederlandse Vakbeweging (FNV),
- de Vereniging van waterbedrijven in Nederland (VEWIN), en
- de Stichting Natuur en Milieu.

Onderstaand worden de adviezen in samenhang met de artikelen besproken voor zover de adviezen niet hebben geleid tot aanpassing van dit besluit of een nadere uitleg in de nota van toelichting bij dit besluit.

Nefyto acht het wenselijk dat ten aanzien van het vaststellen van een MRL en een MTR (welke volgens artikel 2, onderdelen e en f, tot de taken van het College worden gerekend) moet worden voorzien in een aanvraagprocedure. In het licht van de verhouding tussen beleid en uitvoering in de nieuwe wet, vraagt Nefyto aandacht voor de taakverdeling tussen het Ministerie van VWS en het CTB op het gebied van de totstandkoming van MRL's en importtoleranties. Deze opmerking van Nefyto gaat voorbij aan het feit dat op grond van de Algemene Wet Bestuursrecht het altijd mogelijk is een aanvraag in te dienen bij het CTB voor de vaststelling van een Maximale Residu Limiet (MRL) of een Maximaal toelaatbaar risico (MTR). De vaststelling van MRL's voor import van producten blijft een verantwoordelijkheid voor de Minister van VWS, omdat de import van een product geen betrekking heeft op de taak van het CTB tot toelating van een gewasbeschermingsmiddel of biocide.

Voorts vragen Nefyto, het Biocidenplatform en LTO aandacht voor de lengte van de beslistermijnen. Nefyto refereert daarbij aan de beslistermijnen in de bestrijdingsmiddelenregelgeving zoals die luidde onder de Bestrijdingsmiddelenwet 1962. Wij wijzen erop dat er slechts enkele beslistermijnen in de bestrijdingsmiddelenregelgeving zijn opgenomen. Deze termijnen zijn niet zonder meer te vergelijken met de nieuwe termijnen in het

onderhavige besluit. De bestrijdingsmiddelenregelgeving dateert immers in zijn systematiek van voor de inwerkingtreding van hoofdstuk 4 van de Algemene wet bestuursrecht. De beslistermijnen zijn daarom specifiek bezien. De intentie is daarbij de procedures zo efficiënt mogelijk in te richten en in het bijzonder periodiek hierop te evalueren.

Nefyto, het Biocidenplatform en LTO hebben bezwaren tegen de artikelen 8 en 12. Deze artikelen vormen de kapstok voor de nationale uitwerking van de uniforme beginselen en de gemeenschappelijke beginselen. Nefyto is van mening dat “de Europese Uniforme Beginselen moeten worden gevolgd, inclusief de door de experts van de lidstaten van de Europese Unie gezamenlijk vastgestelde richtsnoeren, tenzij nationaal specifieke agrarische, fytosanitaire of ecologische, waaronder klimatologische omstandigheden tot een nationale aanpak noodzaken”. “Deze nationaal specifieke omstandigheden dienen duidelijk te worden gedefinieerd”, aldus Nefyto. Het biocidenplatform heeft bezwaar tegen “het hanteren van het MTR-niveau en de diverse verwijzingen naar de ministeriële regeling”. LTO pleit voor een opzet die er van uit gaat dat de vastgestelde richtsnoeren door het college kunnen worden gebruikt, tenzij dit bij ministeriële regeling niet is toegestaan. Ook de Stichting Natuur en Milieu gaat in op de betekenis van richtsnoeren.

De nationaal specifieke omstandigheden zijn gedefinieerd in de zogenoemde septemberbrief (Kamerstukken II 2004/05, 27 858, nr. 51). De uitwerking van de nationaal specifieke omstandigheden komt op verschillende manieren in de artikelen 8 en 12 tot uitdrukking. De woorden “onder meer” in het eerste lid van de artikelen 8 en 12 zijn nodig om de onderwerpen uitspoeling, persistentie in de bodem en MTR waterorganismen zoals vastgesteld in de Septemberbrief te regelen. Deze woorden kunnen dan ook niet worden geschrapt zoals Nefyto vraagt. Het is de intentie om slechts die zaken waar een politieke toezegging over is gedaan, via dit artikel te regelen. Daarbij is het van belang dat een nadere uitwerking van de uniforme beginselen soms een positief effect voor de toelating van middelen heeft (bijvoorbeeld het onderwerp uitspoeling) en soms een beperkend effect hebben op de toelating van middelen (bijvoorbeeld het onderwerp persistentie). Het eerste lid, onderdeel a, van de artikelen 8 en 12 maakt geen onderscheid tussen een positief of negatief effect. Het zijn de feitelijke omstandigheden die maatgevend zijn voor de vraag of tot een toelating kan worden besloten. Het tweede lid gaat over de richtsnoeren. Met Nefyto hechten wij veel betekenis aan de genoemde richtsnoeren. De richtsnoeren zijn een heterogene groep van ambtelijke notities van experts. Nederland werkt met andere lidstaten samen in werkgroepen waarin deze notities worden opgesteld. De richtsnoeren zijn zonder juridische betekenis in die zin dat deze notities niet door een bestuursorgaan zijn vastgesteld². Ook voor de richtsnoeren geldt dat van geval tot geval bezien moet worden of een richtsnoer in de nationale omstandigheden toepasbaar is. Een richtsnoer geeft in dat licht niet zonder meer de stand der techniek weer zoals de Stichting Natuur en Milieu meent. De suggestie van de Stichting Natuur en Milieu om het college in deze beleidsvrijheid te geven gaat voorbij aan de scheiding tussen beleid en uitvoering en de

² Zie hierover College van Beroep voor het bedrijfsleven, Agrichem – College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen uitspraak van 20 februari 2004, AWB 04/79, rechtsoverweging 6.3 over de herregistratie van gewasbeschermingsmiddelen met de werkzame stof ethofumesaat

ministeriële verantwoordelijkheid voor het uitvoeren beleid. Niettemin hebben wij gezien de inhoud van de richtsnoeren de intentie om de richtsnoeren zoveel mogelijk ongewijzigd, zonder tijdsverlies een formele rechtsbasis te geven en op een praktische manier over te nemen zoals in de Nota naar aanleiding van het verslag (Kamerstukken II 2005/06, 30 474, nr. 6) is vermeld. Hiermee wordt juridische onzekerheid voorkomen en is toepasbaarheid van een richtsnoer verzekerd. Daarvoor zijn diverse juridische technieken voorhanden. Dit kan onder meer door in een ministeriële regeling een lijst met dergelijke richtsnoeren op te nemen. Een tweetal richtsnoeren zijn inmiddels in de wet tot uitdrukking gebracht (artikelen 27 en 47 over de gegevensbescherming en artikel 128 over de herregistratie³). In deze gevallen bleken de richtsnoeren van dermate belang voor een juiste uitvoering van de richtlijnen dat de materiële inhoud van de richtsnoeren bij wet is vastgelegd.

Het derde lid van artikel 8 is bedoeld om expliciet te maken dat de nadere uitwerking niet het door de richtlijnen aangegeven speelveld te buiten mag gaan. Daarbij gelden niet alleen uitgangspunten van volksgezondheid en milieu maar ook uitgangspunten op het gebied van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en de interne markt. De bedoeling van het derde lid van de artikelen 8 en 12 is in tegenstelling tot de gedachte die bij Nefyto leeft, niet om de deur open te zetten. Er kan slechts worden afgeweken van de richtsnoeren naar aanleiding van de septemberbrief, de door de richtlijn gegeven afwijkingsmogelijkheden zoals genoemd in het eerste lid of wanneer richtsnoeren onvolledig zijn zoals bij ontbrekende beoordelingsmethoden. Het Biocidenplatform is van mening dat het derde lid tot rechtsonzekerheid kan leiden. De intentie is juist om rechtsonzekerheid te voorkomen. Het ontbreken van beoordelingsmethoden leidt tot rechtsonzekerheid zoals blijkt uit de uitspraak van 19 augustus 2005 van het College van Beroep voor het bedrijfsleven inzake de toelating van het gewasbeschermingsmiddel Round-up met de werkzame stof glyfosaat⁴. Dergelijke onzekerheid kan worden voorkomen door bij ministeriële regeling het te voeren beleid vast te stellen.

LTO en Plantum vragen om uit artikel 26, eerste lid, te schrappen dat een teler slechts die middelen in voorraad mag hebben die in het gewasbeschermingsplan worden genoemd. Plantum vraagt bedrijven die alleen zaaizaad behandelen uit te zonderen van de verplichtingen van artikel 26, omdat er geen gewas wordt geteeld. Dit geldt ook voor de veredelingsbedrijven, waar slechts op heel beperkte schaal en in kleine hoeveelheden gewasbeschermingsmiddelen worden toegepast.

Artikel 26, eerste lid, heeft ten doel om een relatie te leggen tussen het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen en het bezit van dergelijke middelen. Iedere gebruiker kan middelen voorhanden hebben zonder daarmee redelijk doel voor het gebruik van deze middelen. Nu er geen eisen meer worden gesteld aan de manier waarop een middel wordt bewaard (alle gewasbeschermingsmiddelen in een bestrijdingsmiddelenkast) is er reden om voornoemde relatie te leggen, zodat er toezicht mogelijk blijft op het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen.

³ zie over herregistratie de uitspraak in voetnoot 2

⁴ AWB 04/37

LTO Nederland is voorstander van een verplichte gebruiksadministratie, maar wijst het verplicht opnemen van het toelatingsnummer, zoals genoemd in artikel. 26, zesde lid, van de hand. Het bijhouden van de toelatingsnummers van gebruikte middelen heeft volgens LTO geen enkele meerwaarde.

Wij stellen vast dat het toelatingsnummer noodzakelijk is om het middel uniek te kunnen identificeren. Er zijn zeer veel middelen met vrijwel gelijklopende namen die op belangrijke punten andere effecten in werkzaamheid, volksgezondheid en milieu-effect hebben. Veel van de gegevens (inclusief het toelatingsnummer) kunnen worden geborgd door de bestaande systemen. Bijvoorbeeld op de aankoopbonnen of facturen. Een teler hoeft deze gegevens niet steeds zelf in te voeren. De brancheorganisatie van handelaren in gewasbeschermingsmiddelen werkt aan een certificeringssysteem waarmee de afzetketen van gewasbeschermingsmiddelen administratief sluitend wordt. Wij overleggen met de brancheorganisatie over verschillende onderdelen van deze afzetketen waaronder het stelselmatig vermelden van de toelatingsnummers op aankoopbonnen en facturen.

LTO heeft bezwaar tegen het verbod op luchtvaarttoepassingen van gewasbeschermingsmiddelen in artikel 29. LTO vindt het slechts bestaan van luchtvaarttoepassingen van gewasbeschermingsmiddelen wanneer er sprake is van een bedreiging van de plantaardige productie geen reële optie. Luchtvaarttoepassingen vergen volgens LTO teveel investeringen in materiaal, kennis en training in verhouding tot het gebruik dat van deze toepassing kan worden gemaakt wanneer slechts bij bedreiging van de plantaardige productie luchtvaartuigen ingezet mogen worden. LTO vindt de huidige wijze van toepassen milieukundig verantwoord. De huidige beschikbare capaciteit voor luchtvaarttoepassing is volgens LTO beperkt en te beschouwen als een basisniveau.

Wij hebben met het onderhavige besluit erin voorzien dat er gedurende de komende vijf jaar nog geen verbod van luchtvaarttoepassingen is tenzij communautaire maatregelen de instelling van een verbod noodzakelijk maken. De huidige luchtvaarttoepassingen blijven gedurende deze vijf jaar mogelijk. Het is de verwachting dat binnen deze periode door de op 12 juli 2006 door de Commissie van de Europese Gemeenschappen bij de Raad van de Europese Unie ingediende richtlijn voor een duurzaam gebruik van pesticiden van kracht zal worden en op grond daarvan in een verbod zal moeten worden voorzien. Invoering van deze maatregel is bovendien noodzakelijk om op termijn te kunnen voldoen aan de eisen die aan het oppervlaktewater worden gesteld op grond van de Kaderrichtlijn Water. Luchtvaartbedrijven kunnen zich voorbereiden op de inwerkingtreding van het verbod.

B. Artikelsgewijs

Artikel 1

In onderdeel e is een definitie voor gasvormende gewasbeschermingsmiddelen en biociden opgenomen. Gasvormende middelen brengen bijzondere gevaren met zich mee. Hoewel de toepassing van veel middelen met enige gasvorming gepaard gaat, vormen met name die gasvormende middelen een gevaar waarbij de gasvorming is beoogd om het middel zijn werking te doen krijgen.

Artikel 3

In het onderhavige artikel worden de bijlagen II en III bij richtlijn 91/414/EEG en bijlagen IIA, IIB, IIIA, IIIB, IVA en IVB bij richtlijn 98/8/EG geïmplementeerd. Ingevolge het vierde lid kunnen bij ministeriële regeling nadere regels worden vastgesteld over de gegevens die in het dossier behoren te worden opgenomen. Dit kunnen ook gegevens zijn die door experts van de lidstaten van de Europese Unie nodig worden bevonden volgens gezamenlijk vastgestelde richtsnoeren voor de uitvoering van richtlijn 91/414/EEG of richtlijn 98/8/EG. Voor een verdere toelichting over richtsnoeren wordt verder verwezen naar de toelichting bij artikel 9.

Artikel 4

Het eerste lid van artikel 4 is een uitwerking van richtlijnen 67/548/EEG en 86/609/EEG inzake onderzoeksmethoden, respectievelijk dierproeven. Het tweede en derde lid vormen de implementatie van artikel 8, achtste lid, onderscheidenlijk artikel 8, negende lid, van de biocidenrichtlijn en artikel 1, tweede lid, van de gewasbeschermingsrichtlijn onderscheidenlijk bijlage II, onderdeel 1.6 van de gewasbeschermingsrichtlijn.

In het tweede lid is bepaald dat het college onder de in dit lid aangegeven omstandigheden andere internationaal erkende onderzoeksmethoden kan aanvaarden. Het gaat om onderzoeksmethoden die niet zijn opgenomen in de genoemde Europese regelgeving terwijl er wel een geschikte methode bestaat die internationaal erkend is. Te denken valt hier aan een onderzoeksmethode die is vastgesteld door de Organisatie voor economische samenwerking en ontwikkeling (OESO) en waarover nog geen Europese besluitvorming heeft plaatsgevonden. Het is namelijk gebruikelijk dat de onderzoeksmethoden die door de OESO zijn vastgesteld door de Europese Unie worden overgenomen. In de praktijk gaat hier enige tijd overheen. In de tussentijd kunnen echter al wel toelatingsaanvragen zijn ingediend die gebaseerd zijn op deze onderzoeksmethoden van de OESO. In zo'n geval kan het college, onder de beschreven voorwaarden, deze aanvaarden. In het tweede lid is voorts bepaald dat het college de Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit en de andere betrokken ministers tijdig op de hoogte stelt. Deze ministers worden daarmee in de gelegenheid gesteld zo nodig beleidsregels te

stellen op grond van artikel 14 van de wet. Het is gewenst dat daarbij rekening wordt gehouden met de beslistermijnen die voor het college ingevolge de artikelen 7 en 8 van dit besluit gelden. Onderzoeken die niet voldoen aan bijlage V bij richtlijn 76/548/EEG en voor 16 februari 1998 zijn verricht, kunnen door het college als toereikend worden aangemerkt. Deze overgangsrechtelijke bepaling heeft betrekking op de door het college bij haar besluitvorming in aanmerking te nemen gegevens en de beoordelingsruimte die het college daarbij heeft. Het betreft geen overgangsrecht met betrekking tot het besluit van het college als zodanig. Daarom is deze bepaling in hoofdstuk 3 van het onderhavige besluit opgenomen en niet bij de overgangsrechtelijke bepalingen in hoofdstuk 7 van dit besluit.

Ingevolge het vierde lid kunnen bij ministeriële regeling nadere regels inzake onderzoeksmethoden worden vastgesteld. Dit zullen veelal onderzoeksmethoden zijn die door experts van de lidstaten van de Europese Unie gezamenlijk zijn vastgesteld in richtsnoeren voor de uitvoering van richtlijn 91/414/EEG of richtlijn 98/8/EG. Voor een verdere toelichting over richtsnoeren wordt verder verwezen naar de toelichting bij artikel 9.

Artikel 5

De aanvrager kan in een aantal gevallen met redenen omkleed het overleggen van gegevens als bedoeld in bijlagen II en III van richtlijn 91/414/EEG of bijlagen IIA, IIB, IIIA, IIIB, IVA, IVB van richtlijn 98/8/EG achterwege laten. Het is niet relevant of de aanvrager de gegevens noodzakelijk acht. Het is slechts relevant of de gegevens naar het oordeel van het college niet nodig of noodzakelijk zijn. Ook kan het college tot het oordeel komen dat het in een geval van een voorliggende aanvraag wetenschappelijk niet nodig of technisch niet mogelijk is om de gegevens te verstrekken (onderdeel c). Deze situatie is te onderscheiden van de situatie waarbij een beoordelingsmethode ontbreekt (zie artikelen 9 en 13). In de situatie van artikel 5, onderdeel c, bestaat er een wetenschappelijk verantwoorde beoordelingsmethode maar is het wetenschappelijk niet nodig of technisch niet mogelijk om de gegevens voor de toepassing van de beoordelingsmethode te leveren.

Artikelen 6 en 7

De termijnen genoemd in de artikelen 6 en 7 zijn termijnen van orde. Dit geldt ook voor de termijn van 120 dagen respectievelijk 60 dagen voor een wederzijdse erkenning van een toelating respectievelijk registratie van een biocide. Bij overschrijding van een beslistermijn deelt het college dit aan de vrager mede en noemt daarbij een zo kort mogelijke termijn waarbinnen de beschikking wel tegemoet kan worden gezien (artikel 4:14, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht).

Artikelen 8, 9, 12, en 13

De uniforme beginselen onderscheidenlijk gemeenschappelijke beginselen van bijlage VI bij richtlijn 91/414/EEG onderscheidenlijk bijlage VI bij richtlijn 98/8/EG geven richting aan de beoordeling van een aanvraag omtrent toelating van een gewasbeschermingsmiddel

onderscheidenlijk biocide. Bij de toepassing van deze beginselen doen zich vele wetenschappelijke vragen voor die een nadere uitwerking behoeven. In de contacten tussen de lidstaten van de Europese Unie en de Gemeenschapsinstellingen zijn tal van documenten tot stand gekomen die aan deze beginselen een wetenschappelijk verantwoorde invulling geven. Deze documenten worden ook wel technical guidance documenten of richtsnoeren genoemd. Deze documenten hebben geen juridische basis en zijn door geen enkel Europees of nationaal besluitvormend orgaan vastgesteld. Deze documenten zijn derhalve nog niet opgenomen in de nationale rechtsorde van de diverse lidstaten. Nadere besluitvorming over de toepassing van dergelijke documenten is daarom noodzakelijk. Bovendien is bij een groot aantal beginselen nog een wetenschappelijke discussie gaande over de vraag op welke wijze aan het beginsel invulling gegeven zal moeten worden. Bij een aantal beginselen is het zelfs niet eens zeker of die duidelijkheid er zal kunnen komen.

In het eerste lid van de artikelen 8 en 12 is een basis gelegd voor de nationale keuzemogelijkheden die de richtlijnen bieden. Elementen van die nationale keuzemogelijkheden zijn persistentie van een gewasbeschermingsmiddel in de bodem, uitspoeling naar het grondwater, het maximaal toelaatbaar risico voor waterorganismen, de mogelijkheid tot het stellen van nationale dieeteisen (artikel 8, eerste lid, onderdeel b), de mogelijkheid om regels te stellen die voortvloeien uit communautaire maatregelen op het gebied van arbeidsomstandigheden (artikel 8, eerste lid, onderdeel c en artikel 12, eerste lid, onderdeel d) en de voordelen van het gebruik van het biocide (artikel 12, eerste lid, onderdeel b). Met de woorden "onder meer" in artikel 8, eerste lid, aanhef en onderdeel a alsmede de woorden "onder meer" in artikel 12, eerste lid, aanhef en onderdeel c, wordt tot uitdrukking gebracht dat de uniforme beginselen ook om andere redenen dan de in artikel 8, eerste lid, onderdelen a, b en c genoemde redenen, nader kunnen worden uitgewerkt. Het betreft in die gevallen doorgaans een uitwerking van bepalingen uit de gewasbeschermingsrichtlijn of biocidenrichtlijn die onvoldoende duidelijk zijn of open normen bevatten. De uitgangspunten voor de nadere uitwerking zijn vastgelegd in de brief van de Minister van Landbouw, natuur en Voedselkwaliteit en de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van 30 september 2004 (Kamerstukken II 2004/05, 27 858, nr. 51) de zogenoemde septemberbrief, waarbij keuzes zijn gemaakt voor de onderwerpen persistentie van een gewasbeschermingsmiddel in de bodem, uitspoeling naar het grondwater en het maximaal toelaatbaar risico voor waterorganismen. Het tweede lid van de artikelen 8 en 12 geeft een grondslag voor de beslissing om bij ministeriële regeling te bepalen welke beoordelingsmethoden ook in Nederland van toepassing zullen zijn. Alleen al voor de beoordeling van gewasbeschermingsmiddelen gaat het om een 40-tal richtsnoeren. De regering heeft de intentie om alle vastgestelde richtsnoeren zoveel mogelijk ongewijzigd in de nationale regelgeving op te nemen. Het derde lid van de artikelen 8 en 12 geeft een grondslag voor de beslissing om bij ministeriële regeling ook andere beoordelingsmethoden toe te passen. Dit kunnen beoordelingsmethoden zijn die nodig zijn om te komen tot een samenhang met het nationale milieukwaliteitsbeleid, maar ook beoordelingsmethoden die door andere internationale organisaties worden

voorgestaan of geadviseerd. In ieder geval zullen deze beoordelingsmethoden moeten passen binnen het kader dat de gewasbeschermingsmiddelenrichtlijn, de biocidenrichtlijn en de kaderrichtlijn water bieden. Dit is tot uitdrukking gebracht in de onderdelen a en b van het derde lid van de artikelen 8 en 12.

De artikelen 9 en 13 geven het college een basis om bij het ontbreken van een kader voor beoordeling naar wetenschappelijk inzicht tot een oordeel te komen. Onderwerpen die de komende jaren nadere wetenschappelijke uitwerking behoeven om tot een beoordeling van een middel te kunnen komen zijn onder meer:

- voor drinkwater bestemd oppervlaktewater;
- lucht;
- studies inzake het maximaal toelaatbaar risico voor bodem;
- studies inzake het maximaal toelaatbaar risico voor water;
- blootstelling van waterzuiveringsinstallaties;
- contact met particulieren in openbaar groen, parken en sportvelden;
- blootstelling aan een combinatie van residuen;
- blootstelling van werkenden.

Deze situaties zijn te onderscheiden van de situatie waarbij het wetenschappelijk niet nodig of technisch niet mogelijk is om de gegevens voor de toepassing van de beoordelingsmethode te leveren (zie artikel 6, onderdeel c). In de situatie van de artikelen 9 en 13 is geen wetenschappelijk verantwoorde beoordelingsmethode voorhanden.

Artikelen 10

Bij de beoordeling van een aanvraag inzake de toelating van een gewasbeschermingsmiddel houden de lidstaten rekening met "alle normale omstandigheden waaronder het gewasbeschermingsmiddel kan worden gebruikt, en met de gevolgen van dat gebruik,". Voorts houden de lidstaten rekening met de agronomische, fytosanitaire en milieuomstandigheden (inclusief het klimaat) in de gebieden waar het middel gebruikt zal worden (onderdeel B, subonderdeel 1, onder 2 en 3 van bijlage VI de uniforme beginselen voor het evalueren en toelaten van gewasbeschermingsmiddelen van de gewasbeschermingsrichtlijn).

Voor zover behandeld zaaizaad buiten Nederland op de markt komt kan het college niet alle gevolgen van de behandeling van zaaizaad beoordelen. Bij ministeriële regeling zullen voor de beoordeling van de behandeling van te exporteren zaaizaad specifieke beoordelingsmethoden worden vastgesteld.

Bij de beoordeling van de toelating wordt slechts rekening gehouden met aspecten die (1) niet reeds in andere Nederlandse wetgeving zijn geregeld, (2) relevant zijn voor de behandeling in Nederland en (3) van belang zijn voor de kwaliteit van het product dat aan een ander land wordt geleverd. Dit lichte regiem kan worden toegepast bij industriële toepassingen van gewasbeschermingsmiddelen op zaaizaad en richt zich op die aspecten die in Nederland van belang zijn.

Wij hebben de intentie om bij ministeriële regeling aan te sluiten bij de risico-evaluatie en -inventarisatie die is vastgesteld op grond van het Arbeidsomstandighedenbesluit en te bezien op welke wijze specifieke milieu-aspecten zoals bijentoxiciteit kunnen worden gereguleerd. Toelatingsvoorwaarden die slechts betrekking op het grondgebied van een ander land en niet ingevolge andere regelgeving van de Europese Unie bezien moeten worden (bijvoorbeeld residuen op voedsel) kunnen door het andere land met de regelgeving van dat land worden bezien.

Voor zover behandeld zaaizaad in Nederland op de markt komt zullen voor de toelating van de desbetreffende middelen alle gevolgen op het grondgebied in Nederland in oenschouwen genomen worden. Die gevolgen zullen in het algemeen in positieve zin afwijken van de gevolgen van de toepassing van het betrokken gewasbeschermingsmiddel in de open teelt met wellicht een uitzondering voor vogeltoxiciteit. Gewasbeschermingsmiddelen die zijn toegelaten voor een algemene toepassing zullen dan ook met een vereenvoudigde uitbreidingstoelating voor de toepassing op zaaizaad in aanmerking kunnen komen. Het Fonds kleine toepassingen kan daartoe zo nodig een bijdrage leveren.

Artikelen 11 en 16

De artikelen 29, derde lid, en artikel 50, derde lid van de wet bieden een grondslag om bij of krachtens algemene maatregel van bestuur nadere regels te stellen voor de door het college bij de toelating te stellen voorschriften. Het besluit bevat met de artikelen 11 en 16 een tweetal bepalingen die aangeven op welke wijze het college een afweging maakt inzake voorschriften bij de toelating. Twee elementen in beide artikelen zijn niet rechtstreeks uit de richtlijnen te herleiden: de naleefbaarheid en de handhaafbaarheid (artikel 11, derde lid, en artikel 16, derde lid). Wel zijn deze elementen in overeenstemming met de Europeesrechtelijke eisen inzake afdwingbaarheid van regels. Volgens vaste jurisprudentie van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen moeten regels voldoende afdwingbaar zijn.

Artikel 14

Met de onderhavige bepaling is artikel 5, tweede lid, van de biocidenrichtlijn geïmplementeerd.

Artikel 15

Met de onderhavige bepaling is artikel 2, eerste lid, onderdeel j, derde alinea, van de biocidenrichtlijn geïmplementeerd.

Artikel 17

In artikel 17 is bepaald voor welke handelingen aan de houder van een getuigschrift van een erkende instantie bewijzen van vakbekwaamheid kunnen worden verstrekt. Het eerste lid geldt voor de distributie van gewasbeschermingsmiddelen en biociden. Het tweede lid geeft regels voor de gebruikers van gewasbeschermingsmiddelen en biociden. Het derde lid regelt dat de

ondernemer van een bedrijf is vrijgesteld van de eis van een bewijs van vakbekwaamheid voor niet in het eerste of tweede lid genoemde handelingen. Deze vrijstelling omvat ingevolge onderdeel a ook een groot aantal handelingen met biociden. Voorts is ingevolge onderdeel b de ondernemer vrijgesteld van de eis van een bewijs van vakbekwaamheid als een bedrijfsvoerder volgens subonderdeel 1, onderscheidenlijk als een voor de toepassing van het gewasbeschermingsmiddel of biocide ingeleend bedrijf volgens subonderdeel 2, over een bewijs van vakbekwaamheid beschikt. De ondernemer is volgens artikel 1 tezamen met artikel 76 van de wet de gebruiker en blijft uit dien hoofde verantwoordelijk voor de gevolgen van het gebruik.

Artikel 18

De houder van een getuigschrift als bedoeld in artikel 17 krijgt voor vijf jaar een bewijs van vakbekwaamheid verstrekt (eerste lid). De termijn van vijf jaar is gekoppeld aan de datum waarop het getuigschrift is ontvangen. Hiermee wordt voorkomen dat een houder van een getuigschrift dat meer dan vijf jaar geleden is verkregen alsnog zonder aanvullende cursussen een bewijs van vakbekwaamheid kan verkrijgen. Om het bewijs van vakbekwaamheid te behouden, is aanvullende scholing nodig. Hiertoe worden bij ministeriële regeling voorwaarden gesteld (derde lid). Na vijf jaar kan automatisch tot verlenging worden overgegaan (tweede lid). De voorwaarden waaronder een bewijs van vakbekwaamheid wordt verlengd, worden bij ministeriële regeling vastgelegd. Bij het vierde lid zijn ministers aangewezen die het bewijs van vakbekwaamheid tijdelijk of permanent kunnen intrekken. De gronden voor de intrekking worden bij beleidsregel vastgesteld. Bij ministeriële regeling wordt vastgesteld op welke wijze een bewijs van vakbekwaamheid kan worden verkregen en de vergoeding van de daarmee gepaard gaande kosten. Het is de intentie dat het bewijs van vakbekwaamheid namens de minister door één van de thans bestaande scholingsinstellingen worden verstrekt. De taken van de Plantenziektenkundige Dienst onderscheidenlijk de Arbeidsinspectie voor de afgifte van bewijzen van vakbekwaamheid inzake gewasbeschermingsmiddelen onderscheidenlijk biociden zullen aan deze instellingen worden overgedragen. De Plantenziektenkundige Dienst respectievelijk de Arbeidsinspectie blijven toezichthouder ten aanzien van de uitvoering van de onderhavige regelgeving.

Artikel 19

Dit artikel sluit aan bij de thans nog geldende Algemene wet erkenning EG-beroepsopleidingen. Het artikel is in overeenstemming met richtlijn nr. 2005/36 van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 7 september 2005 betreffende de erkenning van beroepskwalificaties (PbEG L255).

In het eerste lid is geregeld dat aan een persoon die onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie eveneens een bewijs van vakbekwaamheid verstrekt wordt indien deze persoon volgens artikel 7 van de Algemene wet erkenning EG-beroepsopleidingen over gelijkwaardige kwalificaties beschikt als de houder van een getuigschrift als bedoeld in artikel 18, tweede lid.

In het tweede lid wordt niet uitgegaan van de feitelijk kwalificaties maar van de erkenning van een buitenlandse opleiding. Het is niet gewenst dat een bewijs van vakbekwaamheid wordt verstrekt aan een persoon die al geruime tijd over een getuigschrift beschikt maar geen herhalingscursussen gevolgd heeft. In het derde lid is daarom een termijn van vijf jaar na ontvangst van het getuigschrift gehanteerd.

In Nederland op de markt toegelaten gewasbeschermingsmiddelen zijn voorzien van een etiket in de Nederlandse taal. Het derde lid voorziet erin dat de houder van een bewijs van vakbekwaamheid de Nederlandse taal moet beheersen, voor zover dat nodig is om de voorschriften die gelden voor de toepassing van gewasbeschermingsmiddelen en biociden te kunnen lezen en begrijpen. De verplichting om het etiket te voorzien van een duidelijke gebruiksaanwijzing is nodig om te voorkomen dat de toepasser het etiket kan begrijpen en geen onnodige risico's loopt. De toepasser moet het etiket kunnen lezen. Om die reden wordt de eis gesteld dat een houder van een bewijs van vakbekwaamheid de Nederlandse taal moet beheersen.

Artikel 20

Ingevolge artikel 74, tweede lid, van de wet kunnen regels worden gesteld om te voorkomen dat een niet toegelaten gewasbeschermingsmiddel of biocide in Nederland wordt verspreid. Het eerste lid regelt de verplichting voor iedere importeur, producent of leverancier om ervoor te zorgen dat het middel niet in Nederland blijft of voorzover het middel wel in Nederland blijft slechts wordt geleverd aan een eigenaar of houder die het middel over de grens in het grensgebied met België of Duitsland gebruikt (gebruik door Nederlandse agrariërs op grenspercelen). Om te verzekeren dat het middel ook daadwerkelijk niet in Nederland wordt toegepast, is een goede administratie een basisvoorwaarde maar niet voldoende. Een producent of importeur kan immers wel administreren aan wie een middel wordt geleverd maar zal van de ontvangende tussenhandelaar uit concurrentie-overwegingen niet horen aan wie het middel uiteindelijk geleverd wordt. De toezichthouder zal vervolgens vele administraties met elkaar moeten gaan vergelijken. Dit zal vooral gelden voor middelen die niet zo zeer een volksgezondheidsrisico maar vooral een milieurisico met zich brengen. Residuen op producten die met dergelijke middelen zijn behandeld leiden immers niet tot een onverkoopbaar product maar kunnen wel tot milieurisico's hebben geleid. Het is in dergelijke gevallen niet mogelijk om te voorkomen dat niet toegelaten middelen feitelijk op de markt komen. In dat verband is in het tweede lid verplicht om bij de levering van het niet toegelaten middel te voorzien in een beding als bedoeld in artikel 253 van Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek ten behoeve van de Staat. Bij ministeriële regeling wordt vastgesteld aan welke eisen dit beding moet voldoen. Daarbij wordt gedacht aan een bijzondere vorm een zogenoemd kettingbeding en een boetebeding zodat iedere tussenhandelaar voor het eindresultaat aanspreekbaar blijft en de toezichthouder op eenvoudige wijze kan controleren of de intentie aanwezig is om de middelen uiteindelijk over de grens te leveren of toe te passen.

Het derde lid vindt zijn grondslag in artikel 24, tweede lid, onder b, van de Wet milieugevaarlijke stoffen. Zaaizaad dat in Nederland wordt behandeld en toegepast moet toepasbaar zijn aan de van de beoordelingsmethoden die gelden in verband met de Nederlandse agrarische, fytosanitaire, ecologische en klimatologische omstandigheden, alsmede eventuele Nederlandse dieeteisen en de nationale keuze om regels toe te passen die voortvloeien uit communautaire maatregelen inzake de arbeidsomstandigheden. Deze eisen kunnen niet op grond van de Wet gewasbeschermingsmiddelen en biociden worden gesteld aan in het buitenland behandeld zaaizaad, omdat dit zaaizaad reeds behandeld is en in Nederland geen verdere toepassing van het gewasbeschermingsmiddel plaatsvindt. Op grond van artikel 24, eerste lid, van de Wet milieugevaarlijke stoffen kunnen bij algemene maatregel van bestuur regels worden gesteld met betrekking tot het vervaardigen, in Nederland invoeren, toepassen, voorhanden hebben, aan een ander ter beschikking stellen, vervoeren, uitvoeren en zich ontdoen van deze stoffen of preparaten indien een redelijk vermoeden is gerezen dat door handelingen met stoffen of preparaten ongewenste effecten zullen ontstaan voor mens of milieu.

Artikel 24, tweede lid, onder b, van de Wet milieugevaarlijke stoffen voorziet erin dat bij algemene maatregel van bestuur regels kunnen worden gesteld inhoudende een verbod zodanige handeling te verrichten op een bij de maatregel aangegeven wijze, voor daarbij aangegeven doeleinden, op daarbij aangegeven plaatsen of onder daarbij aangegeven omstandigheden.

Zaaizaad dat behandeld is met een werkzame stof die in Nederland geen onderdeel uitmaakt van een toegelaten gewasbeschermingsmiddel is een product waarvan niet is vastgesteld dat er wordt voldaan aan de toelatingsvoorwaarden bedoeld in artikel 28, eerste lid, onderdelen b tot en met f van de wet. Bij een dergelijk product bestaat een redelijk vermoeden dat er sprake is van een preparaat met ongewenste effecten voor mens of milieu als bedoeld in artikel 24, eerste lid, van de Wet milieugevaarlijke stoffen. Het is niet toegestaan dergelijk zaaizaad in Nederland op de markt te brengen, te ontvangen, te gebruiken of voorhanden te hebben voor gebruik in Nederland.

Artikel 20, derde lid, is een algemene bepaling. Het artikel heeft niet de strekking dat voor de invoer van behandeld zaaizaad als zodanig een toelating door het college voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden wordt gegeven. Dit betekent dat het aan de toezichthouder is om aan te tonen dat er zich een situatie voordoet als in dit artikel bedoeld. Het ontvangen of voorhanden hebben van zaaizaad met het oog op doorvoer naar een buitenlandse handelaar of buitenlandse grenspercelen is toegestaan, mits aan de administratievoorwaarden van artikel 22, derde lid, wordt voldaan.

Artikelen 21 en 24

Het eerste lid van artikel 21 en het tweede lid van artikel 24 regelen dat er een volledige voorraadadministratie wordt bijgehouden van niet toegelaten, onderscheidenlijk toegelaten, gewasbeschermingsmiddelen en biociden. Het administratieve systeem van toegelaten, onderscheidenlijk niet toegelaten gewasbeschermingsmiddelen en biociden, verschilt in de eis

dat bij niet toegelaten middelen diverse gegevens op de factuur of het afleveringsbewijs afgegeven moeten worden en de eis dat een overeenkomst als bedoeld in artikel 20, tweede lid, afgesloten moet worden (artikel 21, derde lid).

Het eerste lid van artikel 24 regelt dat alle handelingen inzake distributie in een administratie zijn opgenomen.

De administratie wordt ten minste vijf jaar bijgehouden (artikel 21, tweede lid, en artikel 24, derde lid). De Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit onderscheidenlijk de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer kan in overeenstemming met andere betrokken ministers categorieën van toegelaten middelen uitzonderen (artikel 24, vierde lid) en nadere administratievoorschriften stellen (artikel 21, vierde lid en artikel 24, vijfde lid).

Artikel 21, vierde lid, tweede volzin, met betrekking tot zaaizaad vindt zijn grondslag in artikel 24, eerste lid, van de Wet milieugevaarlijke stoffen.

Artikel 22

De opslag van niet toegelaten gewasbeschermingsmiddelen en biociden is separaat van toegelaten middelen (eerste lid). Bij ministeriële regeling kunnen regels worden gesteld voor een tijdelijke situatie van gezamenlijke opslag. Dit kan met name aan de orde zijn voor het ompakken van middelen die worden geïmporteerd met een buitenlands etiket maar met een Nederlands etiket alsnog op de markt toegelaten kunnen worden.

Artikel 22, derde lid, met betrekking tot zaaizaad vindt zijn grondslag in artikel 24, eerste lid, van de Wet milieugevaarlijke stoffen.

Artikel 23

Met de onderhavige bepaling is bijlage V van de biocidenrichtlijn geïmplementeerd.

Artikelen 24 en 25

Om de keten van distributie en gebruik te sluiten is inzicht in de voorraad gewasbeschermingsmiddelen of biociden nodig. Artikel 24 voorziet erin dat producenten, importeurs en leveranciers een voorraadadministratie bijhouden. Het gaat niet om algemene chemicaliën of in bulk gekochte werkzame stoffen maar om de middelen zoals die worden verkocht.

Naast leveranciers houden ook loonwerkbedrijven gewasbeschermingsmiddelen en biociden in voorraad voor gebruikers. Loonwerkbedrijven verkopen deze middelen niet, maar passen de middelen in het bedrijf van een gebruiker toe. Loonwerkbedrijven hebben veelal niet in dezelfde mate een voorraad als leveranciers. Voor deze bedrijven is daarom voorzien in een beperkte vorm van voorraadadministratie (artikel 25). Voor loonwerkbedrijven gelden dezelfde bepalingen als voor leveranciers met uitzondering van de bepaling dat de verandering in de voorraad steeds moet worden bijgehouden. Voor zover loonwerkbedrijven geen leverancier zijn en

gewasbeschermingsmiddelen voor gebruikers voor handen heeft, ontvangt of toepast, behoeven zij hun voorraad slechts op 1 januari van enig kalenderjaar te administreren.

Artikel 26

Een ieder die gewasbeschermingsmiddelen voorhanden of in voorraad heeft om toe te passen in een teelt of voornemens is gewasbeschermingsmiddelen te gebruiken, heeft ingevolge het eerste lid de verplichting een gewasbeschermingsplan op te stellen. In het gewasbeschermingsplan wordt uiteengezet op welke wijze uitvoering wordt gegeven aan de beginselen van goede gewasbeschermingspraktijken en geïntegreerde bestrijding zoals die in bijlage I bij dit besluit zijn opgenomen (artikel 26, tweede lid). De Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit kan in overeenstemming met andere betrokken ministers op verzoek van landbouworganisaties een gids voor goede praktijken opstellen. Onder landbouworganisaties kunnen ook organisaties van werknemers worden verstaan die in de landbouwsector actief zijn. Deze gids kan tot leidraad dienen bij de opstelling van een gewasbeschermingsplan (derde en vierde lid). Met een dergelijke gids kan een meer formele status worden gegeven aan de diverse initiatieven die er door de diverse landbouwsectoren zijn genomen om te komen tot geïntegreerde bestrijding. Het vijfde lid voorziet erin dat de betrokken ministers zo nodig overgaan tot het vaststellen van teeltvoorschriften. Dit kan vooral van belang zijn wanneer de betrokken landbouwsector niet zelf tot een verbetering van geïntegreerde bestrijding kan komen (vijfde lid). Het uiteindelijke gebruik van gewasbeschermingsmiddelen wordt per perceel geadministreerd. Hiermee wordt de administratie van handelaren en gebruikers op elkaar aangesloten, zodat er een beter toezicht op het gebruik van niet toegelaten middelen mogelijk wordt.

Het zevende lid voorziet in de mogelijkheid van vrijstelling voor categorieën van gebruikers die onder andere regelgeving aan een administratieplicht moeten voldoen of over een kwaliteitszorgsysteem beschikken.

Artikel 27

Het gewasbeschermingsplan is vormvrij. Wel wordt verwacht dat het plan toegankelijk is, op eenvoudige wijze beschikbaar is en aanwezig is op het bedrijf van de gebruiker (eerste lid). Het standaardformulier (tweede lid) en de regels die de Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit in overeenstemming met andere betrokken ministers voor het gebruik van een standaardformulier kan stellen (derde lid) zijn niet bedoeld om een nieuwe administratieve last aan de gebruiker op te leggen, maar om de gebruiker een formulier aan te reiken. Er is geen verplichting het standaardformulier te hanteren. Als de gebruiker het standaardformulier hanteert, levert dit het vermoeden op dat de gebruiker het gewasbeschermingsplan op een goede manier heeft opgesteld.

Artikel 28

Het beleidskader voor het juist gebruik van biociden is in ontwikkeling. Het stellen van voorschriften voor een juist gebruik van biociden is gecompliceerd en een zeer technische aangelegenheid. Dit wordt met name veroorzaakt doordat biociden in tal van sectoren onder wisselende omstandigheden worden toegepast. Er zijn dan ook veel productsoorten die een steeds wisselende aanpak van de beoordeling vergen. Dit onderwerp wordt daarom vooralsnog geheel gedelegeerd naar een door de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer in overeenstemming met andere betrokken ministers vast te stellen ministeriële regeling.

Artikel 29

Het eerste en tweede lid regelen een verbod voor de toepassing van gewasbeschermingsmiddelen en biociden met behulp van een luchtvaartuig met dien verstande dat de Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit in overeenstemming met andere betrokken ministers met toepassing van artikel 38 van de wet een kortdurende vrijstelling kan verlenen. Het tweede lid regelt een algeheel verbod voor de toepassing van biociden met behulp van een luchtvaartuig met dien verstande dat de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer in overeenstemming met andere betrokken ministers met toepassing van artikel 65 van de wet een kortdurende vrijstelling kan verlenen. Voor zover de toepassing van een gewasbeschermingsmiddel of biocide met behulp van een luchtvaartuig is toegestaan kunnen voor die toepassing bij ministeriële regeling nadere regels worden gesteld. Het algehele verbod wordt vijf jaar na de inwerkingtreding van dit besluit van kracht (artikel 61, eerste lid), voor zover niet in verband met de uitvoering van communautaire maatregelen eerder tot een verbod moet worden overgegaan (artikel 61, tweede lid).

Artikelen 30 en 31

Gasvormende en gasvormige gewasbeschermingsmiddelen en biociden brengen bijzondere gevaren met zich mee. De toepassing van veel middelen gaat met enige gasvorming gepaard. De artikelen 30 en 31 zijn bedoeld voor die gasvormende middelen waarbij de gasvorming beoogd is om het middel zijn werking te doen krijgen. Daarbij wordt specifiek gedacht aan werkzame stoffen gebaseerd op methylbromide, cyaanwaterstofverbindingen, ethyleenoxide, en fosforwaterstofverbindingen, zoals aluminiumfosfide en magnesiumfosfide. Met de beide artikelen is beoogd zonder beleidswijziging een nieuwe opzet te geven aan tot nu toe bestaande regelingen. De artikelen maken een onderscheid in een toepassing in besloten ruimten en een toepassing buiten besloten ruimten.

De voorschriften in artikel 30, eerste lid, zijn erop gericht te voorkomen dat het middel zich buiten de besloten ruimte verspreid en personeel of omstanders in gevaar brengt. De gebruiker is verplicht waarschuwingssignalen aan te brengen en de ruimte dampdicht te maken alvorens het middel toe te passen. Na de toepassing van het middel wordt gemeten of er nog gas aanwezig is. Het waarschuwingssignaal moet worden verwijderd als het object conform het

vereiste bij de toelating gasvrij gegeven is. Deze maatregelen zijn fysiek zichtbaar en daarmee ook te handhaven. Bij ministeriële regeling kunnen nadere regels worden gesteld en vrijstellingen worden gegeven voor andere werkzame stoffen dan de hiervoor genoemde. Artikel 31, eerste lid, is erop gericht handhaving mogelijk te maken van de voorschriften die bij de toepassing van een gasvormend of gasvormig middel gelden. Voor installaties waarvoor in gevolge de Wet milieubeheer een vergunning is verleend is een melding als bedoeld in het eerste lid overbodig. In het tweede lid is daarom opgenomen dat in een dergelijk geval een melding achterwege kan blijven. In het derde lid is geregeld dat de toepasser van het middel zorgdraagt voor een gasvrijverklaring. Met een dergelijke verklaring wordt het moment gefixeerd waarop het object geacht wordt gasvrij te zijn. Na de gasvrijverklaring is de toepasser niet meer verantwoordelijk voor de verdere gang van zaken bij of in het object waar bestrijding heeft plaatsgevonden. Artikel 30, tweede lid, en artikel 31, vijfde lid, bepalen dat bij ministeriële regeling nadere regels gesteld kunnen en dat vrijstelling kan worden gegeven. Hierbij wordt met name gedacht aan andere werkzame stoffen dan de hiervoor genoemde.

Artikel 32

Artikel 32, eerste en tweede lid, voorziet in een meldingsplicht voor de toepassing van grondontsmettingsmiddelen die niet in twee opeenvolgende jaren mogen worden toegepast. Ingevolge het derde lid van artikel 32 is ook bij een frequentere toepassing dan in de toelating is voorzien, toepassing na een melding mogelijk, wanneer daarmee is ingestemd in een besluit tot vrijstelling voor een proef (artikel 37, eerste lid, van de wet), een besluit tot vrijstelling voor de bedreiging van de plantaardige productie door een schadelijke organisme als bedoeld in artikel 16, 17 of 18 van het Besluit bestrijding schadelijke organismen of de bestrijding van een organisme wanneer een communautaire maatregel dit vereist (artikel 38 van de wet) of een besluit tot toelating voor een dringend vereist landbouwkundig middel (artikel 123, eerste lid, van de wet).

Na de melding ingevolge het eerste lid van artikel 32 ontvangt de melder een ontvangstbewijs. Met een ontvangstbewijs kan de melder het grondontsmettingsmiddel aankopen bij de leverancier.

Artikel 33

Dit artikel is bedoeld ter bepaling van de maximale hoogte van de kosten die in rekening mogen worden gebracht bij een persoon die in gebreke blijft bij de betaling van een verschuldigde bestuurlijke boete. Het bedrag is in overeenstemming met artikel 3, eerste lid, van de Kostenwet invordering rijksbelastingen.

Artikel 34

In artikel 34 is het beleidsmatige kader voor gewasbeschermingsmiddelen die dringend vereist zijn (zoals dat onder de Bestrijdingsmiddelenwet 1962 in Kamerstukken II 2003/04, 27 858, nrs. 39, 43 en 44 en Kamerstukken II 2004/05, 27 858, nr. 51 is vastgelegd) in regelgeving omgezet.

Ook voor biociden is een voorziening getroffen. Het begrip “dringend vereist” wordt nader uitgewerkt bij ministeriële regeling.

De Plantenziektkundige Dienst beoordeelt of er sprake is van een dringend vereist gewasbeschermingsmiddel (eerste lid). Het Rijksinstituut voor de Volksgezondheid en het Milieu (tweede lid) beoordeelt of er sprake is van een dringend vereist biocide. In het derde lid van artikel 34 is vastgelegd dat het college in het kader van de betrokken aanvraag beziet of de nodige inspanningen zijn verricht om tot een andere wijze van toelating te komen (bijvoorbeeld een vereenvoudigde uitbreidingstoelating als bedoeld in artikel 31 van de wet) zoals in het kader van het convenant gewasbescherming (Kamerstukken II 2002/03, 27 858, nr. 39) tussen het bedrijfsleven, de milieuorganisaties, de Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit en de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer is afgesproken en de afgelopen jaren uitgevoerd. Is dit niet het geval terwijl daartoe naar het oordeel van het college wel mogelijkheden voorhanden waren, dan gaat het college niet over tot toelating van een dringend vereist middel. Het college beoordeelt vervolgens voor de toelatingsvoorwaarden werkzaamheid, uitwerking op planten, dieren en de mensen aan de hand van de voorwaarden zoals die voor iedere aanvraag van een besluit omtrent toelating gelden. Het college past die toelatingsvoorwaarden toe met een deskundigenoordeel (artikel 123, tweede lid, van de wet). Daarbij hanteert het college voor de toelatingsvoorwaarde milieu een lichtere toets (vierde lid). Het is voldoende dat het college tot het oordeel komt dat zich onaanvaardbare effecten op het milieu voordoen. Aanvragen voor vereenvoudigde uitbreiding van een toelating van een gewasbeschermingsmiddel kunnen conform de gewasbeschermingsrichtlijn ook door beroepsorganisaties zoals LTO worden ingediend (vijfde lid).

Artikel 35

Een aanvraag voor de toelating van een gewasbeschermingsmiddel of biocide als bedoeld in artikel 124, eerste lid van de wet wordt behandeld aan de hand van de beoordelingsmethoden die ingevolge hoofdstuk 4 van dit besluit zijn vastgesteld. Ingevolge artikel 124, tweede lid, van de wet kan het college met een deskundig oordeel tot een besluit komen. Artikel 35, tweede lid, regelt dat bij ministeriële regeling een aantal specifieke werkzame stoffen aangewezen kunnen worden die in de vierde fase van het werkprogramma van de Commissie van de Europese Gemeenschappen zijn opgenomen en voor toepassing in de biologische landbouw in aanmerking komen die een dusdanig milieurisico met zich brengen dat een toelating slechts aanvaardbaar is wanneer een aantal nader bij ministeriële regeling vast te stellen gegevens bij het college bekend zijn.

Een tweetal van deze werkzame stoffen (koper en rotenon) is in een advies van het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu aangeduid.

Artikel 35, derde lid, regelt dat het college een gewasbeschermingsmiddel die in de lijst van de vierde fase van het werkprogramma van de Commissie van de Europese Gemeenschappen voorkomt, alleen toelaat op aanvraag van de melder van de werkzame stof voor opname op

bijlage I van richtlijn 91/414/EEG, tenzij het gaat om een werkzame stof die is opgenomen in Verordening 2092/91/EEG voor de biologische landbouw..

Artikel 35, vierde lid, regelt dat aanvragers die een vereenvoudigde uitbreidingstoelating aan kunnen vragen ook voor gewasbeschermingsmiddelen die een werkzame stof bevatten die is opgenomen in de vierde fase van het werkprogramma van de Commissie van de Europese Gemeenschappen een vereenvoudigde uitbreidingstoelating kunnen aanvragen.

Artikel 36

De verhouding tussen de Wet gewasbeschermingsmiddelen en biociden en regelgeving op het gebied van arbeidsomstandigheden is uiteengezet in paragraaf 2.5.3.2. van de Memorie van toelichting bij het wetsvoorstel Wet gewasbeschermingsmiddelen en biociden (Kamerstukken II 2005/06, 30 474, nr. 3). Er is voor gekozen om de regels onder de Arbeidsomstandighedenwet 1998 te laten prevaleren. Deze regels zijn met name geschreven voor werknemers. Dit betekent dat de regels voor arbeidsomstandigheden uitgebreid moeten worden voor zelfstandigen die gewasbeschermingsmiddelen of biociden toepassen.

In het nieuwe lid van artikel 9.5 van het Arbeidsomstandighedenbesluit wordt bepaald dat zelfstandigen en werkgevers als bedoeld in artikel 16, zevende lid, van de Arbeidsomstandighedenwet 1998, de opgesomde artikelen dienen toe te passen, indien zij werkzaamheden verrichten waarbij zij worden blootgesteld aan gewasbeschermingsmiddelen of biociden. Deze werkzaamheden kunnen niet alleen bestaan uit het toepassen van gewasbeschermingsmiddelen en biociden, zoals het bespuiten van planten, maar ook uit gewaswerkzaamheden, zoals het oogsten van bespoten planten. Artikel 9.5, tweede lid, geldt voor elke werkzaamheid waarbij sprake is van blootstelling aan gewasbeschermingsmiddelen of biociden.

De toepassing van de artikelen 4.4 en 4.6a is afhankelijk van de resultaten van de risico-inventarisatie en –evaluatie. Zelfstandigen hebben echter niet de verplichting om een risico-inventarisatie en –evaluatie te maken. Om deze reden zijn de artikelen 4.4 en 4.6a van overeenkomstige toepassing verklaard op zelfstandigen. Dit betekent dat zelfstandigen deze artikelen toepassen ongeacht resultaten van een risico-inventarisatie en –evaluatie. Met betrekking tot zelfstandigen zijn de artikelen 4.4 en 4.6a dus losgekoppeld van de risico-inventarisatie en –evaluatie.

Dat artikel 4.6a van overeenkomstige toepassing is op zelfstandigen is ook relevant bij de toepassing van het zesde lid van dit artikel, omdat verplichtingen inzake bedrijfshulpverlening niet van toepassing zijn op zelfstandigen.

Artikelen 37

Artikel 37 voorziet erin dat het Residubesluit en de daaronder ressorterende Regeling residuen van bestrijdingsmiddelen bij de inwerkingtreding van de Wet gewasbeschermingsmiddelen en biociden en de intrekking van de Bestrijdingsmiddelenwet 1962 niet vervallen. Het Residubesluit vindt vanaf het moment van intrekking van de Bestrijdingsmiddelenwet 1962 zijn grondslag in

artikel 4, eerste lid, onderdeel a, van de Warenwet. Met het “omhangen” van het Residubesluit naar de Warenwet en de intrekking van artikel 16 van de Bestrijdingsmiddelenwet 1962 is de doublure van artikel 4, eerste lid, onderdeel a, van de Warenwet in artikel 16 van de Bestrijdingsmiddelenwet 1962 met betrekking tot levensmiddelen vervallen.

Artikel 38

Artikel 38 voorziet erin dat voor zover nodig de materiële inhoud van artikel 16 van de Bestrijdingsmiddelenwet 1962 in artikel 1a van het Residubesluit wordt opgenomen. Het Residubesluit behoudt met deze wijziging de betekenis die het Residubesluit voor het vervallen van de Bestrijdingsmiddelenwet 1962 had.

Artikel 61

Het onderhavige besluit bevat alle maatregelen die nodig zijn ter nadere uitwerking van de Wet gewasbeschermingsmiddelen en biociden bij algemene maatregel van bestuur. Dit artikel voorziet erin dat de Wet gewasbeschermingsmiddelen en biociden en de onderhavige algemene maatregel van bestuur op hetzelfde moment in werking treden. Hierop is slechts uitgezonderd het verbod op het toepassen van gewasbeschermingsmiddelen en biociden met luchtvaartuigen. Deze vorm van toepassing wordt nog slechts voor een periode van vijf jaar toegestaan. Deze periode kan worden bekort indien dit nodig is ter uitvoering van communautaire maatregelen. De periode van vijf jaar is een voldoende lange termijn voor de huidige bedrijven die gewasbeschermingsmiddelen met luchtvaartuigen toepassen om andere luchtvaartactiviteiten te gaan ontplooien of hun reeds gedane investeringen terug te verdienen.

Artikel 62

Gelijktijdig met de herziening van de Wet gewasbeschermingsmiddelen en biociden is verordening 396/2005/EG met betrekking tot maximaal toelaatbare residulimieten van bestrijdingsmiddelen voor levensmiddelen en diervoeders tot stand gekomen. Het voornemen is om aan voornoemde verordening uitvoering te geven door in een algemene maatregel van bestuur onder de Warenwet en een op die algemene maatregel van bestuur gebaseerde ministeriële regeling alsmede een ministeriele regeling onder de Kaderwet diervoeders het nodige te regelen.

Regels inzake residuen van bestrijdingsmiddelen in of op levensmiddelen worden vanaf het moment van inwerkingtreding van de Wet gewasbeschermingsmiddelen en biociden binnen het kader van de Warenwet gebracht. Regels inzake residuen van bestrijdingsmiddelen in of op diervoeders zijn reeds binnen het werkingsgebied van de Kaderwet diervoeders gebracht. In dit besluit zijn alleen in artikel 2, eerste lid, onderdeel e, en de artikelen 37 en 38 regels gesteld inzake residuen van gewasbeschermingsmiddelen en biociden. Artikel 62 regelt de samenloop van deze bepalingen met een algemene maatregel van bestuur met betrekking tot residuen van bestrijdingsmiddelen in of op levensmiddelen onder de Warenwet. Wanneer een algemene maatregel van bestuur onder de Warenwet met betrekking tot residuen van

bestrijdingsmiddelen in of op levensmiddelen eerder in werking treedt of gelijktijdig in werking treedt met dit besluit vervallen de artikelen 37 en 38 en daarmee het Residubesluit. Wanneer de artikelen 37 en 38 in werking zijn getreden voorziet de algemene maatregel van bestuur onder de Warenwet met betrekking tot residuen van bestrijdingsmiddelen in of op levensmiddelen in de intrekking van het Residubesluit.

DE MINISTER VAN LANDBOUW, NATUUR EN
VOEDSELKwaliteit,

DE STAATSSECRETARIS VAN VOLKSHUISVESTING, RUIMTELIJKE ORDENING EN
MILIEUBEHEER,

Tabel delegatiebepalingen in de wet en plaats van uitwerking

Delegatiebepaling Wet gewasbeschermingsmiddelen en biociden	Onderwerp delegatiebepaling	Artikel amvb	Delegatiebepaling voor ministeriële regeling
Het college			
4, lid 1, onder e	Andere taken van het college	2	n.v.t.
9, lid 4	Afwijkende eisen personeel college	-	n.v.t.
Gewasbeschermingsmiddelen			
25, lid 1	Dossiereisen aanvraag toelating	3, 4, en 5	3, lid 7 en 4, lid 4
23, lid 4	Beslistermijn	6	
28, lid 2	Uniforme beginselen	8, lid 1	8, lid 1
28, lid 3	Beoordelingsmethoden	8, leden 2 tot en met 4 9 10	8, leden 2 tot en met 4 10
29, lid 3	Toepassing voorschriften door het college	11	11, lid 3
36, lid 3	Voorschriften voor wederzijdse erkenning	8, leden 1 en 4	8, leden 1 en 4
Biociden			
45, lid 2	Dossiereisen aanvraag toelating	3, 4 en 5	3, lid 7 en 4, lid 4
45, lid 4	Beslistermijn	7	
49, lid 2	Gemeenschappelijke beginselen	12, lid 1	12, lid 1
49, lid 3	Beoordelingsmethoden	12, leden 2 tot en met 4 13 14 15	12, leden 2 tot en met 4
50, lid 3	Toepassing voorschriften door het college	16	16, lid 3
56, lid 3	Voorschriften voor wederzijdse erkenning	12, leden 1 en 4	12, leden 1 en 4
Handel en gebruik			
71, lid 3	Bewijs van vakbekwaamheid handel	17, leden 1 en 3 18 19	17, lid, 4
74, lid 2, eerste volzin	Administratie invoer en doorvoer	20, leden 1 en 2 21	20, lid 2 21, lid 4, eerste volzin
74, lid 2, tweede volzin	Inzake leveringen voor opslag en daarop volgende verzending buiten het grondgebied van Nederland	20, lid 1	
24, eerste lid en tweede lid, onderdeel b, van de Wet milieugevaarlijke stoffen	Administratie en opslag zaaizaad	21, lid 4 22, lid 3	
75	Nadere regels op de markt	20	21, lid 4, tweede

		brengen	21 22 25	volzin 24, leden 4 en 5 25, lid 4
	76, lid 3	Bewijs van vakbekwaamheid gebruikers	17, lid 2 18 19	17, lid 4
	78, lid 1	Geïntegreerde bestrijding en juist gebruik	26, leden 1, 2, 5 en 7 27 28	26, leden 5 en 7 27, lid 2 27, lid 3 28
	78, lid 2	Administratie gebruikers	26, lid 6	n.v.t.
	79	Goede praktijken	26, leden 3 en 4	n.v.t.
	80	Toepassingsmethoden, - technieken en -materialen	29 30 31	29, lid 3 30, lid 2 31, leden 4 en 5
	81	- Vrijstelling luchtvaarttoepassing - Melding voor toepassing middelen	29, leden 1 en 2 32	- 32, lid 4
Handhaving, implementatie en overgangsrecht				
	108, lid 3	Maximumbedrag kosten dwangbevel	33	n.v.t.
	118, lid 2	Regels ter implementatie	-	-
	123, lid 1	Dringend vereiste middelen	34	34, lid 7
	124, lid 1	Middelen voor de biologische teelt	35	35, leden 2 en 5
Bepalingen in de wet met eigenstandige delegatie naar ministeriële regeling				
				Voornemen tot opnemning in Ministeriële regeling
	12, lid 11	Verantwoording college		Nog niet voorzien
	31, lid 5	Vereenvoudigde uitbreidingstoelating gewasbescherming		Ja
	37, lid 7	Erkenning proefinstanties gewasbescherming		Nog niet voorzien
	42, lid 2	Register gewasbeschermingsmiddelen		Ja
	43, lid 7	Openbaarmaking informatie gewasbeschermingsmiddelen		Nog niet voorzien
	64, lid 7	Erkenning proefinstanties biociden		Nog niet voorzien
	64, lid 8	Melding of registratie van proeven		Nog niet voorzien
	70, lid 7	Openbaarmaking informatie biociden		Nog niet voorzien
	82, lid 3	Taakverdeling toezichthouders		Ja
	83	Monsterneming		Ja
	90, lid 2	Opleggen bestuurlijke boetes		Ja
	111, lid 3	Algemeen verbindend verklaring		Nog niet voorzien
	118, lid 3	Uitvoering EU-Verordeningen		Nog niet voorzien
	118, lid 4	Implementatie gedelegeerde richtlijnen		Nog niet voorzien

	126, lid 9	Vereenvoudigde uitbreidingstoelating biociden	Ja
--	------------	--	----